

Година III, Брой 7 (120)
11-17 февруари 2008 г.

ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК
цена 0.50 лв.

ПРОЕКТ

**ПЕТИЦИЯ
НА НАРОДА
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ДО ВСИЧКИ ДЕПУТАТИ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ**

Тази Петиция е нашата настоятелна молба към Вас за отмяна на клаузата в Договора за присъединяване на страната ни към Европейския съюз (ЕС), която задължава Република България да затвори 3 и 4 енергоблокове на АЕЦ „Козлодуй“.

Продължава на стр. 6

**ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ
РАЙСКА ГРАДИНА**

Родово имение - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост отменящите се социални и политически системи за поколения напред. Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

АТЛАНТИДА - ЗЕМЯ НА ДРЕВНИТЕ БЪЛГАРИ

Атлантида - рогуната на древните **атланти**, е записала най-легендарните страници в историята на древния свят. Нейното съществуване, предположаемо разполо-

жение, роля и място сред древните народи е обект на изследователска дейност, доказателства, описание и творческо пресъздаване на стотици изследователи, пи-

сатели, поети, фантасти, учени от различни клонове на науката, от много страни и народи по цял свят.

Стотици книги, научни доклади, филми и други материали на учени и творци от цял свят потвърждават гостоприемността на легендата за съществуването в архаичното човешко минало на континента Атлантида с автохтонно население, с епоним - **атланти**.

Прод. на стр. 11

10 февруари - ден на Св. Харалампи и на пчеларите Вълшебството на пчелите - пратеници на свръхнауката за Слънцето

Лиана ФЕРОЛИ

На 10 февруари българският църковен календар отдава почит на мъченика на християнската вяра Св. Харалампи. Чудодейно изцелен от страшните изтезания на езическите власти в Рим през втори век, самият той изцелявал болни чрез силата Божия и правел много чудеса. Народът ни вярвал, че Светецът държи със синджир всички бо-

Икона "Св. Харалампи и Св. Никола", XVII-XVIII в., от Странджа планина, във фонда на НИМ

лести и по своя воля ги праща да вървят по света. Неговият ден се нарича още Чуминден, защото, ако не е бил той да залови и окове в 9 вериги страшната тогава болест чума, щял да настъпи истински мор. Св. Харалампи бил прочут и с лекуването на рани, вероятно и с мед. Затова пчеларите го избират за свой патрон.

Продължава на стр. 16

САМОЖЕРТВА ЗА ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ

130 г. от смъртта
на баронеса Юлия Петровна Вревская

Всички ли помнят Юлия Вревская? Мнози-

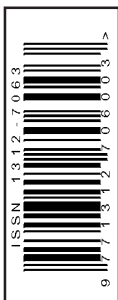
на дори не са чували за нея. Милосърдна сестра по време на Освободителната Руско-Турска война 1877-1878 г. "Белите гълъби" - така са наричали жените, посветили се на трудната и благородна работа - да служат на хората, които са ранени или болни, на тези, които имат най-голяма нужда от помощ и подкрепа.

За нея Иван Сергеевич Тургенев пише: "Тя беше млада, красива. Във висшето общество я познавах. От нея се интересувах дори сановници. Далите ѝ завиждаха, мъжете по нея въздишаха. Двама-трима души тайно и дълбоко я обичаха. Животът ѝ се усмихваше, но има и усмивки погорчиви и от сълзите".

Продължава на стр. 10

ПОКАНА

На 22 февруари 2008 г. (петък) в гр. Кюстендил, в голямата зала на читалище „Братство“, ще се състои премиера на авторския филм „Мистериите на Орфей“ на поета, писателя и големия изследовател от Родопите Никола Гигов, с оператор Тодор Ялъмов и продуцент Атанас Панчев. Ще има две прожекции - от 16.00 часа за деца и от 18.00 часа за всички желаещи. Вход свободен

Човекът "И сам, и многократно умножен, излъчвайки незрима светлина в единство слят, Българския дух Вселената ще управлява.

Владимир Мегре "Сътворение"

"У всички земни хора възможностите да творят са равни, но те от тях различно се възползват"

Владимир Мегре, "Сътворение"

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, НАДПРЕВАРА

Състояло се международно заседание на Съветите за сигурност на военните блокове на различни страни и континенти. На него се разработвали планове за утилизация на военната техника и боеприпаси, екстрено пренасочване на военните заводи към производство на гражданска продукция чрез преработка на произведеното досега. Учени от различни страни обменяли опит в областта на технологиите за утилизация. Психолозите постоянно се изказвали в средствата за масова информация, опитвайки се предотвратят паниката сред населението, притежаващо различни видове огнестрелно оръжие. Паниката възникнала след изтеклите в средствата за масова информация известия за руския феномен.

В редица западни информационни източници се говорело, че Русия по най-бързия начин обезврежда намиращите се на нейната територия боеприпаси и се готви в часа „Х“ да взриви военните запаси на другите страни, унищожавайки при това голямата част от населението им.

Хората започнали да изхвърлят намиращото се у тях огнестрелно оръжие и боеприпаси в реките, да ги заравят в пустинни места, защото официалните пунктове за утилизация не успявали да приемат предаваното от всички желаещи.

Били наложени глоби за самоволна утилизация. Фирмите посредници вземали голяма такса за приемането на всеки патрон, но това не спирало желаещите да се избавят от това, което заплашвало живота на цели семейства. Хората от градовете, близо до които се намирили военни бази, изисквали от властите незабавно да се ликвидират военните обекти. Но военната промишленост, преориентирана към преработката на произведеното по-рано от нея, работела на предела на мощностите си. В пресата на много западни страни започнали да се пускат слухове за това, че Русия заплашва света с катастрофа. Светът не бил в състояние бързо да се избави от натрупаното оръжие, множество предприятия, заети с преработката на военно оборудване и боеприпаси, работели на пределите на своите възможности, но не можели за няколко месеца да унищожат произведеното с години оръжие.

Обвинявали руското правителство за това, че

на него отдавна му било известно за децата с необикновени възможности и то вече добре се е подготвило за премахването на смъртоносното оръжие. В потвърждение на тези слухове се привел и фактът, че руското правителство се занима-

вало с изкупуване и демонтаж на екологически неблагоприятни предприятия не само на територията на своята страна, но и на такива, които се намирили в страните близо до руските граници. И ако Русия успела първа да изчисти своята територия от взривоопасни въоръжения, тя щяла да има възможността да унищожи страните, изоставящи в надпреварата по разоръжаването.

Умишлено се подчертавали всевъзможните разрушения и последствия от световна катастрофа. На фирмите, занимаващи се с утилизация на боеприпаси, това било много изгодно, тъй като цената на услугите им растяла. Например даващият за преработка патрони от пистолет бил принуден да плаща 20 долара за всеки патрон. Самоволното закопаване и изхвърлянето на оръжие се оценявало като диверсионен акт. Паниката нараствала и затова, че никой не можел да предложи действена защита срещу способностите, изявиени у руските деца. Руският президент, както се сторило тогава на всички, направил отчаяна и необмислена стъпка - той се решил да излезе в пряк ефир по всички канали на световните телевизии, обкръ-

жен от деца с необичайни способности. И когато бил обявен денят и часът на изявлението му в прекия ефир, пред екраните на телевизорите се събрало почти цялото население на планетата. В навечерието на този час спрели да работят много

съберат в неговия кабинет тридесетина деца с необичайни способности и решил да остане сам с тях в кабинета. Така и било направено.

- И какво е казал Президентът на Русия на световното общество?

- Ти можеш, ако искаш, сам да видиш тази сцена и да чуеш казаното, Владимире.

- Да, би ми се искало.

- Гледай.

Президентът на Русия стоеше до неголяма трибуна близо до работното си бюро. От двете страни на трибуната седяха на малки столчета деца на различна възраст - приблизително от три до десет години. На срещуположната стена на кабинета се бяха разположили група журналисти с телевизионни камери. Президентът започна да говори:

- Уважаеми дами и господа, съграждани! Специално поканих децата за среща с вас. И както вие сами можете да се убедите, намирам се в този кабинет сам с тях, без охрана, психолози или родители. Тези деца не са чудовища, каквито се опитват да ги представят в редица средства за масова информация на Запад. Вие сами можете да видите, че това са обикновени деца. В техните лица и действия отсъстват признаци на агресивност. Някои от техните способности ние смя-

вали информацията от Русия. Руският президент искал със своето изявление да успокои хората, да покаже на целия свят, че раждащото се поколение руси не се състои от кръвожадни чудовища, а че това са добри, обикновени деца, и от тях не бива никой да се страхува. За да бъде по-убедителен, руският президент помогнал помощниците си да

съберат в неговия кабинет тридесетина деца с необичайни способности и решил да остане сам с тях в кабинета. Така и било направено.

- И какво е казал Президентът на Русия на световното общество?

- Ти можеш, ако искаш, сам да видиш тази сцена и да чуеш казаното, Владимире.

- Да, би ми се искало.

- Гледай.

Президентът на Русия стоеше до неголяма трибуна близо до работното си бюро. От двете страни на трибуната седяха на малки столчета деца на различна възраст - приблизително от три до десет години. На срещуположната стена на кабинета се бяха разположили група журналисти с телевизионни камери. Президентът започна да говори:

- Уважаеми дами и господа, съграждани! Специално поканих децата за среща с вас. И както вие сами можете да се убедите, намирам се в този кабинет сам с тях, без охрана, психолози или родители. Тези деца не са чудовища, каквито се опитват да ги представят в редица средства за масова информация на Запад. Вие сами можете да видите, че това са обикновени деца. В техните лица и действия отсъстват признаци на агресивност. Някои от техните способности ние смя-

циал, способен да доведе планетата до катастрофа.

В продължение на столетия са се водили мирни преговори между държавите, притежаващи най-голям военен потенциал, но надпреварата във въоръжаването не е спирала. Днес има реална възможност да се приключи с този безкраен гибелен процес. Сега в по-изгодно положение се оказват онези страни, на териториите на които не е концентрирано смъртоносно оръжие. За нас такава положение изглежда противноестествено. Но нека се замислим защо в нашето съзнание се е вкоренила увереността в това, че за човешкото общество е естествено производството на смъртоносни средства за унищожение на човека, заплашващи цели народи?

Новото поколение измени приоритетите, заслави ни да действаме в обратна посока - да се разоръжаваме. Страх, паника, трескави действия, съпътстващи този процес, се създават у мнозина благодарение на изкривеното подаване на информацията. Руското правителство е обвинявано в това, че отдавна е знаело за появата в страната на деца с необикновени способности. Тези обвинения не са основателни. На територията на Русия и досега се съхранява голям военен потен-

циал, способен да доведе планетата до катастрофа. В продължение на столетия са се водили мирни преговори между държавите, притежаващи най-голям военен потенциал, но надпреварата във въоръжаването не е спирала. Днес има реална възможност да се приключи с този безкраен гибелен процес. Сега в по-изгодно положение се оказват онези страни, на териториите на които не е концентрирано смъртоносно оръжие. За нас такава положение изглежда противноестествено. Но нека се замислим защо в нашето съзнание се е вкоренила увереността в това, че за човешкото общество е естествено производството на смъртоносни средства за унищожение на човека, заплашващи цели народи?

Новото поколение измени приоритетите, заслави ни да действаме в обратна посока - да се разоръжаваме. Страх, паника, трескави действия, съпътстващи този процес, се създават у мнозина благодарение на изкривеното подаване на информацията. Руското правителство е обвинявано в това, че отдавна е знаело за появата в страната на деца с необикновени способности. Тези обвинения не са основателни. На територията на Русия и досега се съхранява голям военен потен-

циал, способен да доведе планетата до катастрофа. В продължение на столетия са се водили мирни преговори между държавите, притежаващи най-голям военен потенциал, но надпреварата във въоръжаването не е спирала. Днес има реална възможност да се приключи с този безкраен гибелен процес. Сега в по-изгодно положение се оказват онези страни, на териториите на които не е концентрирано смъртоносно оръжие. За нас такава положение изглежда противноестествено. Но нека се замислим защо в нашето съзнание се е вкоренила увереността в това, че за човешкото общество е естествено производството на смъртоносни средства за унищожение на човека, заплашващи цели народи?

- Поседи, моля те, мирен, докато свърша.

Но не му се удаде да продължи речта си. До масата, върху която се намираха средствата за връзка, двама малчугани на около три-четири години си играеха с апаратите за връзка. Седящите тихо в началото на изказването деца се разбягаха из кабинета и се занимаваха кой с каквото намери. Само по-големите деца, а те не бяха много, седяха на местата си, разглеждаха журналистите и телевизионните камери. Сред тях имаше момиченце с панделки в косите и аз го познах. Даша, взривила съвременните ракетни комплекси, не по детски осмислено и внимателно оценяваше ставащото, наблюдаваше реакциите на журналистите. Прилепените към екраните на телевизорите хора от цял свят видяха леко обърканото лице на руския президент. Той огледа разбягалите се из кабинета деца. Видя двамата малчугани, които си играеха с апаратите за правителствена връзка, погледна вратата, зад която се намираха помощниците му

"На теб и на моята мечта, хората ще помогнат със своите малки почти неуправляеми лъчи. Но те ще бъдат много и вие заедно ще изпълните мечтата в материалната реалност. Ще пренесете себе си и другите през отрязъка от време на тъмните сили."

Анастасия" II книга,

Владимир Мегре

РАЗКАЗНА ОТ АНАСТАСИЯ В РАЗОРЪЖАВАНЕТО

и родителите на поканените деца, но не извика никого на помощ. Президентът се извини за прекъсването на речта си, бързо отиде при двамата малчугани, които вече смъкнаха от масата един от апаратите, и ги хвана под мишница с думите: "Това не са ви играчки". Едно от момченцата, оказало се под мишницата на президента, видя своето другарче, висящо от другата страна, и звънко се разсмя. Второто момченце се изхитри и дръпна с ръка президента за вратовръзката като каза "Играчки са!"

- Така си мислиш, но не са играчки.

- Играчки са - весело повтори усмихващото се момченце.

Президентът видя как

дължи речта си, но не успя. Към него се доближи мъничко момченце и започна да го дърпа за панталона.

- Какво има? Какво искаш?

- Пи - каза момченцето.

- Какво?

- Пи

- Пи, пи. А, значи искаш да отидеш до тоалетна? - и президентът отново погледна вратата.

Вратата се отвори и двама негови помощници или охранители бързо се устремиха към него. Един от мъжете състрога и малко напрегатно лице се наведе и взе малкия за ръка. Но детето, без да пуска крака на президентските

взе стол, домъкна го до трибуната, качи се на стола, погледна журналистите и обективите на насочените към нея камери, пооправи си панделките на плитките и започна да говори:

- Аз се казвам Даша. А нашият чичко президент е добър. Той сега ще дойде. Ще дойде и всичко ще ви разкаже. Той малко се вълнува. Но ще може на всички да разкаже колко хубаво ще бъде навсякъде по Земята. И че не бива никой да се страхува от нас. Моят брат Костя ми разказа как сега се страхуват от децата, защото аз взривих големите нови ракети. А аз не исках просто да ги взривя, аз исках само татко да не заминава от нас задъл-

та. И вода само в бутилчици продавали в магазините. Но в бутилките водата е мъртва, задушена и хората започнали да боледуват. Така е било преди, но аз изобщо не мога да си представя как може да бъде така, че хората да направят мръсна водата, която самите те пият. Но и татко ми каза, че още има на земята цели страни, в които няма жива чиста вода, и хората в тези страни умираха мъчително от болести. И ябълки няма в тези страни, и вкусни горски плодове, защото всичко живо боледува и човекът, който яде болното, се мъчи.

Вие елате при нас, всички елате. И ние ще ви нагостим с вкусни ябълки, не болни, и с домати, и с круши, и с горски плодове. Вие ще ги опитате, а когато се върнете в къщи, ще си кажете - не бива да се прави мръсотия, по-добре е в чистота да се живее. После, когато и у вас стане чисто, ние ще ви дойдем на гости с подаръци.

Върналият се с малкото момченце на ръце президент стоеше до вратата и слушаше как Даша говори. А когато тя замълча, той отиде до трибуната и без да пуска малчугана, удобно настанил се в ръцете му, добави: „Да, разбира се. Вие елате, действително у нас може плътта да се излекува. Но това не е главното. По-важно е всички ние да разберем себе си и своето предназначение. Да разберем, за да не бъдем премахнати от Земята като боклук. Всички заедно трябва да почистим след себе си тази мръсотия, която сме завъдили. Благодаря на всички за вниманието.“

Сцената от кабинета на президента изчезна. И гласът на Анастасия продължи:

- Трудно е да се каже дали речта на президента или на малката Даша е повлияла на хората, гледещи прякото предаване от Русия. Но повече хората не искали да вярват на пусканите слухове за агресивността на Русия. Хората искали да живеят щастливо, те повярвали в тази възможност. Желанията да посетят Русия, да поживеят в нея се увеличили многократно след прекия ефир от Кремъл. Тези, които се завръщали от Русия, вече не можели да живеят предишния си живот. Осъзнатостта пламвала у всеки, както първият лъч на слънцето при изгрева сутрин.

Превод М. Дончева
„КОИ СМЕ НИЕ“;
Владимир МЕГРЕ

към апаратите, привлечени от мигането на цветните лампички и звуците, се приближават още няколко малчугана и започват да пипат телефонните слушалки. Тогава той остави двамата непослушници на пода, бързо се доближи до масата, натисна някакво копче и каза: "Незабавно изключете всички връзки с моя кабинет".

После бързо постави на масата чисти листи хартия. На всеки лист сложи молив или химикал и каза на тълпящите се покрай него дечица: „Ето. Рисувайте, кой каквото иска, а после ще видим заедно кой по-добре е рисувал“.

Децата наобиколиха масата, започнаха да разпределят хартията, моливите и химикалите. На онези, които бяха по-нисички и не можеха да стигнат масата, президентът сложи столове и ги постави да седнат или да стоят прави на тях. Убедил се, че е успял да увлече децата с рисуването, той отново се доближи до своята трибуна, усмихна се на телевизионните зрители, пое въздух, за да про-

панталони, се изхитри, измъкна ръката си от извличащия го извън президентския кабинет строг мъж и направи протестиращ жест към другите мъже, които се приближаваха. Влезлите мъже се объркаха. Малкият отново вдигна лице и гледайки отдолу нагоре президента, отново го дръпна за панталона, каза "пи" и приклепна.

- Не му е времето сега на твоето „пи“. Че си и придиричлив - каза президентът, бързо вдигна на ръце малчугана, извини се пред журналистите и се отправи към изхода, казвайки ммоходом: „Ние бързичко“, и излезе.

На стотици милиони телевизионни екрани телекамерите показваха, сменяйки картините, играещите, рисуващи и разговарящи помежду си деца. Най-често показваха президентската трибуна, зад която нямаше никой. И тогава от мястото си става малката Даша. Тя

го и да не мисли толкова много татко за тези ракети. По-добре да гледа мама. Тя е по-хубава от всички ракети. И се радва, когато татко я гледа и разговаря с нея. А когато заминава задълго или гледа ракетите, мама тъгува. А аз не искам мама да тъгува. Костя, моят брат, е много умен и разсъдлив, та Костик ми каза, че съм изплашила много хора. Аз няма повече да взривявам. Това изобщо не е интересно. Други занимания са много по-важни и интересни. Те носят радост за всички. А с ракетите вие сами ще се оправите. Ще направите така, че никой никога повече да не взривява. А от нас не се бойте, моля ви.

Елате ни на гости. Всички елате. Ние ще ви напоим с жива вода. На мен мама ми разказа как са живели по-рано всички. Правели, правели своите работи, строили разни фабрики и заводи и така се увлекли, че хоп и изчезнала живата вода. Мръсна станала вода-

Шестата раса ХРИСТОВО СЪЗНАНИЕ

Ваня НИКОЛОВА, Варна

1. Същността на програмата на 6 раса се основава на разширението на сърцето на всеки човек и вместиането в него на всички хора.

2. Полето на радостта, обединяващо всички хора на 6 раса, се явява като същност, наричана космически Христос.

3. Отделните хора, представляващи 6 раса в нейното завършено състояние, се явяват носители на Христовото съзнание, явяват се изразители на новото качествено ниво, наречено с думата Христос.

4. Христовото съзнание е хармонията между външното и вътрешното.

5. То проявява себе си чрез качеството, определено като Любов-Мъдрост.

6. Любов-Мъдрост - контекстът на това определение на Христовото съзнание има „всеопрощаващ оттенък“.

7. Мъдростта представлява непрекъснато осъзнаване на факта, че всичките проявени форми на съществуването, движещи се по безброй пътища, са сътворени чрез единния акт на волята на Всевишния и цялото им съществуване е реализация на тази воля.

8. Мъдростта представлява осъзнаване на това, че всичко наоколо просто съществува.

9. Мъдрият съзнава, че всичко, вече съществуващо, има право на съществуване и че всички импулси за неприемане на различните форми са основани не на истинната необходимост, а на агресивност /протест, осъждане, унищожение и т.н./. Това е опит на тиранично господство над Сътворението.

10. А да господства над Сътворението може само единносъщното съзнание, което представлява Сътворението като цяло и динамиката на съществуването на отделни собствени части.

11. Само тази същност има право и възможност да господства, защото за нея няма никакви тайни.

12. Защото за нея няма нищо свое или чуждо.

13. Защото тя е същността и формата на Всичкото във всичките фази на тяхното взаимодействие.

14. Всичкото се явява същността, наречена с думата Всевишен.

15. Мъдростта представлява в определен смисъл женско качество, непротестиращо и нямащо претенции към всичките форми на проявление на Всевишния, оттъждествен с Мъдростта.

16. Мъдростта съзрява Всевишната воля във всичките форми на проявлението й.

17. Мъдрото съзряване на света носи в себе си преживяване на качество, наречено Любов.

18. По отношение на Мъдростта това е активно мъжко качество.

19. Тази радост е осъзнаване на това, че целият свят се явява явление на Всевишния, изливащо се върху всички конкретни творения на света.

20. Тази насочена радост се нарича Любов.

21. Любов-Мъдрост е качество на съзнанието на човека от шеста раса.

22. Установяването на програмата на шеста раса се основава на постоянните упражнения за уравнивяване, хармонизацията, на всички, срещани се в живота, вътрешни и външни взаимодействия на средите: на мъжки и женски принципи в различните процеси на живота.

23. Една от задачите на 6 раса е уравнивяването на текущото състояние на 5 раса, защото съществуващата динамика на 5 раса предполага големи разрушения.

24. За определено време програмата на 6 раса играе роля на женски принцип по отношение към 5 раса, смекчава хаотичната острота на активните импулси на различните нива на съзнанието на 5 раса.

25. Именно в този смисъл в много учения за живота се е говорило за настъпването на епохата на майката на света, за преповдигане на заниженото женско начало.

"Светът е пълен с неверни мисли и безсмислени суеверия, и никой човек, обладан от тях, не може да напредне. Затова ти не трябва да поддържаш, че известна мисъл е истинна, само защото мнозина я смятат за истинна, нито защото е минавала за такава през вековете, нито защото е била написана в някоя от книгите, които хората смятат за свещени; ти трябва да се обърнеш към своя собствен разум и сам да претениш дали тя е разумна."
Кришнамурати

Пермакултурата е система за дизайн, чиято цел е организацията на пространството, което заемат хората, на основата на екологично целесъобразни модели.

Сам по себе си този термин е не само съкращение от думите "дългосрочно селско стопанство" (англ. *permanent agriculture*), но означава също и "продължителна култура", тъй като при липсата на съответната селскостопанска база и етика не може да съществува култура за дългосрочно използване на земята.

Пермакултурата използва свойствата, присъщи на растенията и животните, като ги комбинира с естествените особености на релефа, а също и постройките, за удовлетворяване на потребностите на хората както в града, така и на село, при използването на минимална площ.

Задачата е в това, да се разработват системи, които се явяват целесъобразни от екологична гледна точка и едновременно с това са икономически жизнеспособни. Тези системи трябва да се осигуряват сами, да не опустошават и да не замърсяват околната среда и, като следствие на това, да остават устойчиви в продължение на дълго време.

В основата на пермакултурата стои наблюдението на естествените системи, традиционното селско стопанство, а също и съвременните научно-технически знания. Въпреки че се основава на екологичните природни модели, тя създава така наречената "култивирана среда", която служи, за да се произведе по-голямо количество храна за хората, отколкото това е възможно в условията на дивата природа.

В противовес на огромните комбайни за прибиране на реколтата и тежкотоварните камиони, в системата на пермакултурата се отделя много по-голямо внимание на използването на ръчни инструменти (коса, вила, градински ножици, брадва, ръчна количка) за малки парцели земя и умереното използване на техника (трактор, машина за косене, електрически трион) за по-големи по размер площи.

Въпреки че пермакултурата може да ви се стори в началото доста трудоемка система, тя не означава

работна сила.

Вместо това пермакултурата е ориентирана към дизайна на ферми, градини или градове с цел да се получат най-добри резултати, като при това се използва напълно определено количество ръчен труд (което може да включва помощ от приятели и съседи).

Тук може да се отнесе и постепенното създаване на продуктивни системи от многогодишни растения, мулчирането за борба с плевелите, използването на биологичните ресурси и алтернативните технологии за из-

върщане към старинната практика на селския труд, за който са били характерни едногодишните култури, безкрайният измориелен труд и пълната зависимост от наличието на достатъчно количество човешка

работване и икономисване на енергия, а също и умереното използване на техника, когато това действително е необходимо.

Наименованието „маломерни интензивни системи“ поддържа, че:

МАЛОМЕРНИ ИНТЕНЗИВНИ

1) *голямата част от земята се използва ефективно и обмислено и*

2) *целият участък се намира под контрол.*

При малки по площ участъци не съществува особен проблем, но ако територията е обширна, то много лесно се допуска грешка, като обемите на стопанството се разширяват твърде бързо и се изграждат голям брой зеленчукови градини, кокошарници, овощни градини и така нататък.

Това е празна загуба на време, енергия и вода. Ако искате да се научите да контролирате своя парцел, започнете направо от своя праг. Ако ви попадне някаква ферма, където до вратата растат плевели, то същото може да се намери и в най-отдалечените ѝ кътчета.

Това означава, че територията е прекалено голяма, като се отчитат наличните пари, време и ресурси.

Ако не сме в състояние да организираме или да подобрим системата, най-добрият вариант ще бъде да я оставим каквато е, като по такъв начин свеждаме до минимум възможните загуби и запазваме естествения комплекс. Ако не контролираме броя на населението и собствените си апетити на територията, където живеем, то природата ще го направи вместо нас, като активизира такива механизми като глад, бедност и стихийни бедствия.

Ефективността на политическата или икономическата система се базира върху уменията да се запазва околната среда. Правилната организация на наличната територия плюс внимателното използване на природните ресурси са единствено възможната стратегия за осигуряване на нашето безоблачно бъдеще.

Напълно възможно е да трябва да използваме за своите цели само тази земя, която можем да обработим, като си служим с малки технологии. Това ще бъде своеобразна форма за контрол на нашите апетити. Такъв подход означава, че селищата сами си осигуряват всичко необходимо.

В противен случай рискуваме да получим като резултат не много приятната комби-

ция.

Сравнете огромните територии с изсечени гори в Австралия и Северна Америка и малките по размер площи на Филипините, където често може да се намерят примери за високоефективно управление на стопанството.

Много често парцелът земя, прилежащ към къщата, представлява едва 12 квадратни метра. Въпреки това парченцето земя

да се грижим за тях, докато ако засадим сто, рискуваме да изгубим до 60% от тяхното количество поради липсата на време, което се изисква за полагането на грижи и поради неподготовеността на участъка.

Десет дървета и като възможност четири квадратни метра градина, добре защитена, наторена и осигурена с вода, представляват зони 1 и 2, за които стана дума по-рано.

нация от стерилен град и разрушена природа, където и градината, и гората, и фермата са опустошени и изпитват нужда от най-необходимото.

Често в западния свят може да се срещне опустошен ландшафт - крайградски участъци, украсени със зелени площи и цветя и задушна атмосфера в самите градове, увеличаване на територията чрез изсичане на гората и безумно използване на голата земя върху тези участъци.

Тази система няма нищо общо с екологичната целесъобразност. Днес е ясно, че само високоефективното, основано върху биологични ресурси местно производство на храна е единственият изход от създадената безизходна ситуа-

осигурява основната част от храната на семейството. Много често там строят наколни жилища, а под тях правят място за всякакви домашни животни.

Самата къща е обкръжена от градина. С всички отпадъци се изхранват животните, а животинският тор се използва за градината. Виещите се растения като боб, тикви и други видове зацитават дома от топлината и осигуряват храна на живеещите там хора. Бързорастящите дървета (*Leucaena*) се използват за огрев.

Така че не отивайте далеч от вашия дом, вместо това се опитайте да организирате малки, но ефективни системи. Ние можем да засадим десет необходими ни дървета и

Малките детайлни разработки винаги трябва да се съобразяват с генералния план. Тези разработки може да се отнасят до самата къща, градина или мястото, предназначено за кокошките. Много е важно да се помни, че отначало трябва да се развие ядрото на системата, а едва след това да се пристъпва към други неща. Това ядро може да бъде голяма група дървета, засадени в самото начало, които не се нуждаят от постоянни грижи. Почвата за засаждането на тези дървета е била внимателно подготвена и, ако това е необходимо, е била добре обмислена системата за осигуряване с вода.

Или това може да бъде гъсто засадена, оградена зеленчукова градина, върху която е

"Всичко ще се разтопи като лед, само едно нещо ще остане незасегнато - славата на Владимир, славата на Русия. Никой не може да спре Русия. Не само ще се съхрани, но и ще стане "господар" на света. "Господар" - това е духовният подем и превъзходство на "старата" Русия. Но това няма да стане бързо, а след 60 години."

Ванга, 1979 г.

СИСТЕМИ

Бил МОЛИСЪН

било направено мулчиране. Може да бъде система за осигуряване на храна за животните, градина или изкуствен водоем.

За да се икономисат енергия и вода, а също и за да се избегнат нашествията на плевелите, системата трябва да бъде напълно засадена с растения, даже ако някои от тях трябва впоследствие да бъдат изрязани.

Може би в самото начало цялата тази работа ще ви се стори достатъчно трудоемка, отнемаша много енергия и време, но в края на краищата всички усилия ще се откупят с това, че системата ще се окаже по-жизнеспособна и растенията ще престанат да се нуждаят от постоянни грижи.

ЗАСАЖДАНЕ НА ЕТАЖИ

Във всяка естествена система различните растения израстват до различни височини, а техните коренови системи отиват на различна дълбочина под земята. Височината на растенията зависи от количеството светлина, която получават, така че в гората големите дървета, употребяващи значителна част от светлината, образуват горно-горно ниво (завеса), а на долното ниво, което се състои от малки дървета се пада остатъкът от светлина.

Храстите, които са се приспособили към малка осветеност, растат от долу и ако някакво количество светлина достига земята, то тревите об-

разуват най-долното ниво (рис. 1.9.). Ние можем да моделираме наши собствени вариации върху темата за гората по пътя на комбинирането на големи и малки видове, на виещи се растения, които са разположени в зависимост от тяхната височина, изискванията към осветеността и количеството влага.

Например на парцел земя с достатъчно количество светлина и вода съединяваме всичко заедно високи дървета (таква дългоживеещи като орех, илинойски орех кария), плодни дървета (слива, праскова), бързорастящи бобови за създаване на сянка, а също и за осигуряване на мулча и азот - акация, мизлива върба, раз-

"- Съществуват няколко главни причини за болестите на човешката плът - пагубните чувства, изкуственият режим на приемане на храната и нейният състав, липсата на близка и далечна цел, лъжливата представа за собствената същност и предназначение...

Как в условията на вашия свят да се върне загубената връзка на човека с растенията - вече ти говорих. Осъзнаването на всичко останало е по-леко да се постигне чрез личен и непосредствен контакт с тези растения.

С лъча на Любовта могат да се излекуват много болести на ближния и даже да се продължи живота му, създавайки край него пространство на Любов. Но и сам човек, който успее да извика в себе си положителни емоции, може с тяхна помощ да заглуши болката, да излекува плътта от заболяване, дори да противостои на отровите."

"Звънящият кедър", В. МЕГРЕ

клонен ракитак, многогодишни треви (лечебен черен оман, хилядолистник) за борба с плевелите и за мулча, многогодишни храсти (цариградско грозде, черно френско грозде) и даже таква едногодишна, като копър, фасул и тиква.

Разстоянието между растенията зависи основно от наличието на вода и светлина; при сух климат това раз-

стояние трябва да се увеличи, а ако климатът е горещ и влажен, растенията могат да се засадат близо едно до друго.

Студеният климат изисква системата да бъде максимално отворена за осигуряване на достъп на светлината до долните етажи и за да се преодолее липсата на топлина, необходима за узряването.

Въпреки това растенията, които произхождат от региони с умерен климат, при пренасянето им в горещи, влажни условия се нуждаят от циркулация на въздух между тях, за да се намали рискът от появата на различни видове плесени, което може да се получи в дъждовния период.

РЕДУВАНЕ ПО ВРЕМЕ

Във Великобритания е била разработена система, при която пашата на добитъка на определен участък се прекратява, след като животните са държани там в продължение на няколко години. Съответният цикъл се повтаря на всеки седем години.

Пасбището се разоравало и се засявало с някаква култура, която изисква голямо количество хранителни вещества, например люцерна. След това там се засявала зърнена култура, а след това - кореноплодни растения.

В края на краищата тази територия се оставяла за една година като угар, след което отново целият цикъл се повтарял. Това е бил напълно целесъобразен метод, но той

изисква много време. **Масанобу Фукуока**, който е направил много в областта на експериментите със селскостопански системи, е разработил метод за едновременно засаждане на различни култури.

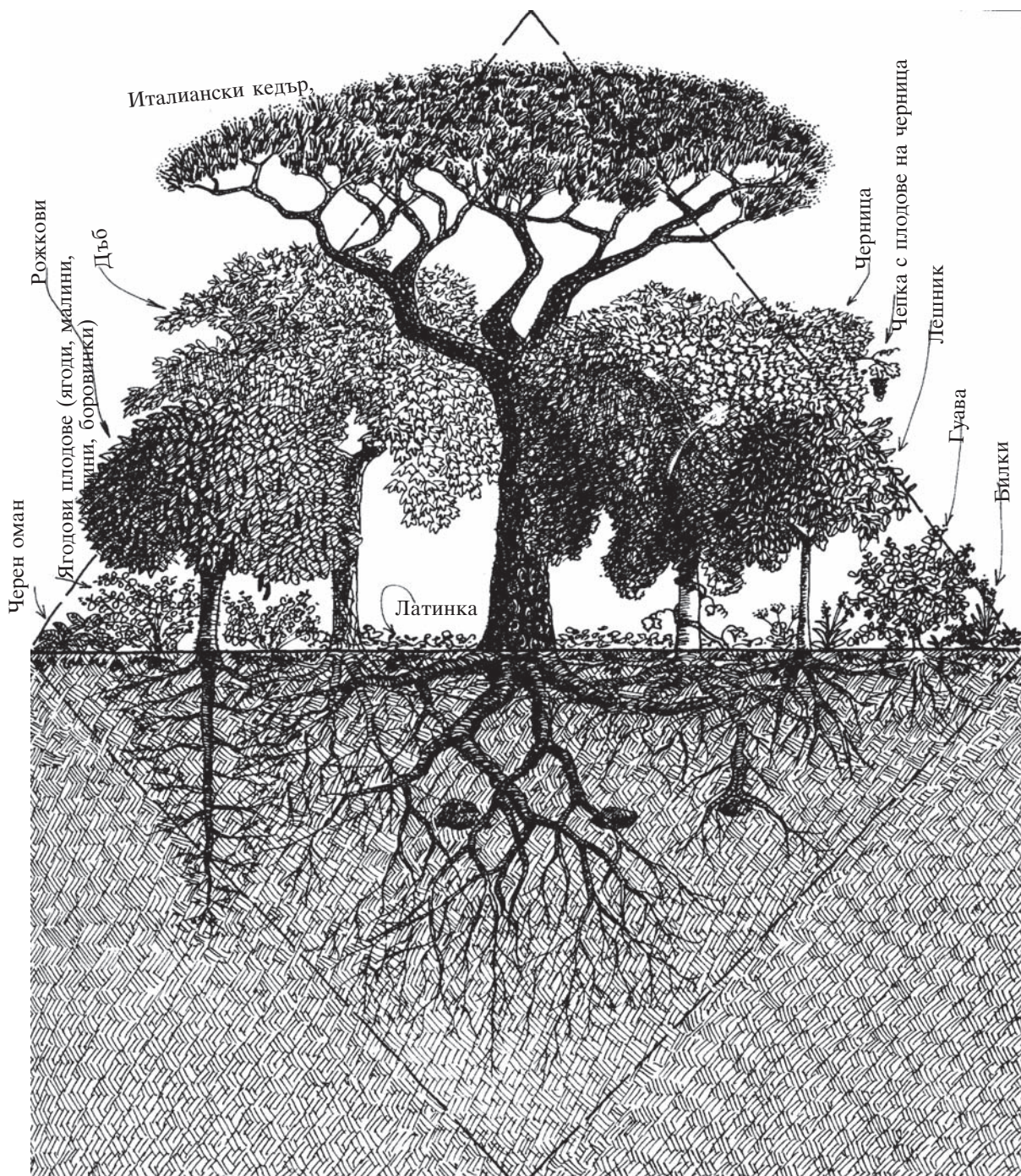
При неговия подход няма никаква необходимост да се оставя земята за угар, тъй като основната култура никога не се събира. Бобовите култури се обединяват със зърнени, а след това с кореноплодни.

Домашните животни се разполагат там, където расте реколтата, вместо да има отделни места за едното и за другото. При такава система обикновено се обединяват различни култури.

Това означава винаги да се намиращ като че на крачка напред, тъй като тук има място една препокриваща се последователност. Следващата култура се сее, още преди да бъде обрана предишната реколта.

Може да се направи същото, като се разположат едновременно заедно млади плодни дръвчета, палми, храсти, ветроломи от дървета и даже лехи със зеленчуци. В края на краищата тези лехи ще бъдат засенчени от други, по-големи растения, и след 20 години дърветата ще доминират над цялата територия.

Но все едно, ние ще можем да успеем да съберем за това време достатъчно голямо количество продукция и да наторм земята с отпадъците от градината. Вместо да чакаме реколтата от плодните дръвчета в продължение на 6-20 години, тя може да се получи след 5-6 месеца.

Рисуника 1.9. Засаждане на етажи, осъществявано върху богати почви и при условията на нормално осигуряване на влага, при която растенията от различните нива имат достатъчно достъп до светлина и хранителни вещества

Човек съм. Тайната на сътворението в мен е скрита. И смисълът му. И целта. Аз нося запечатани във себе си стремежите на поколенията и моят път е тържеството на Духа. Човек съм.

На творението е надеждата във мене и нося творческия благослов. Диханието живо съм, което свързва световите, и ще пребъда във Безсмъртната Любов! Екатерина ПЕЙЧЕВА, 03.01.1998 г.

ПРОЕКТ

ПЕТИЦИЯ НА НАРОДА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ДО ВСИЧКИ ДЕПУТАТИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА ДЕПУТАТИ,

Продължава от стр. 1

Исключването на тези блокове само за една година от влизането ни в ЕС доведе до редица отрицателни социални, икономически и екологични последици.

На първо място, цената на ел. енергията произведена от АЕЦ, се увеличи с 14 %, а за потребление само за една година се увеличи на 3 пъти, което верижно предизвика повишаване на цените на всички стоки и услуги. Всичко това ускори темпа на инфлацията. Тя пък стопа почти до нула годишното увеличение на доходите ни. И така, вместо да се доближаваме до равнището на доходите на гражданите от страни в ЕС, ние се отдалечаваме.

Второ, намаленото производство на ел. енергия доведе до несигурност в инвестирането, което забавя темповете на развитието на страната. България бе лишена от солиден източник на доход поради намаляване и спиране на износа на ел. енергия за съседните страни. Още първата година при много студената зима страната ни е на ръба на енергийна криза.

Трето, недостигът на ел. енергия доведе до пренатоварване на нашите ТЕЦ-ве. Тяхната интензивна работа увеличи изхвърлянето на въглеродни окиси и други вредни емисии в атмосферата. Те замърсиха въздуха, който дишаме, и застрашиха здравето не само на нас, но и на Вас, на всички хора по земята. Използването на тези ел. централи засилва парниковия ефект върху родната ни планета и опасността от глобална катастрофа.

Четвърто, спирането на енергоблоковете доведе до редица отрицателни последици и в почти всички страни от Балканския полуостров. В някои от тях е въведен режим за използване на ел. енергия поради спиране на вноса от България. Това може да доведе до смъртни случаи при изключването на животоспасяващи медицински уреди. Смъртта, дори на един човек, поради тази причина в двадесет и първи век е престъпление към човечеството. То е червена лампа, сигнализираща за поява на геноцид.

Ние Ви благодарим за финансовата помощ от 7 милиарда евро за следващите 3-5 години... Но, ако се изчислят в пари загубите от отрицателните последици от спирането на енергоблоковете, сумата ще се окаже 10 пъти по-голяма от Вашата помощ.

Краткият анализ на отрицателните последици от изключването на тези енергоблокове на нашата АЕЦ показва, че то противоречи на идеите и целите на създаването на общия ни Европейски дом. Клаузата в Договора за присъединяването на Р. България към ЕС за спирането на блоковете е вредна не само за нас и за балканските народи, но и за всички Вас.

Тя е грешка на нашите политици, които, за да отговорят на желанието на народа за по-бързото влизане в ЕС, се съгласиха на това... но и Вашата грешка не е по-малка, защото Вашите представители в преговорите по Договора поставиха като едно от най-важните условия за влизането ни в ЕС спирането на тези блокове.

Уважаеми дами и господа, няма по-голямо морално и духовно израстване на човека от признаването на своята грешка и нейното самоопрошение. Затова Ви молим да го направите! А ние ще Ви благодарим от сърце и ще Ви заобичае като истински приятели.

Ние разбираме позицията на онези от Вас, които, ръководейки се от грижата за сигурността на своите народи, настояваха за спирането на нашите енергоблокове. Но не можем да се съгласим с разумността на тяхното упорство и страх, след като на тези блокове са направени десетки независими експертни проверки от международните организации по атомна

енергия, доказващи тяхната пълна безопасност.

Нас ни смущава тази позиция и по друга причина, показваща двойствения подход на тяхното поведение. Когато се отнася за нашите енергоблокове, те твърдо държат за тяхното затваряне, а що се отнася до десетките блокове във Франция, Англия и др. страни със същата степен на безопасност както нашите, те мълчат или одобряват тяхната дейност.

Простете, но това е нечестно от Ваша страна и обидно за нас. Такава позиция изразява частни интереси, противоречащи на интересите и целите на ЕС.

Уважаеми депутати, ние искаме да Ви кажем нещо, което не сте чували от нашите политици. Защо е толкова голямо желанието на нас, българите, да влезем в ЕС? Защото само така може да се осъществи една почти вековна мечта, породена от грешните действия на Вашите предци спрямо страната ни. Те с Ньойския мирен договор след първата световна война превърнаха България в единствената страна в света, която граничи до днес с бившите си собствени територии. Влизането ни в ЕС е осъществяването на нашата голяма мечта за свободното движение и общуване на нас, българите, от двете страни на държавните ни граници.

Вашето становище спрямо нашите енергоблокове поражда у нас асоциации с миналото, с дейността на Вашите предци. Защото някои от Вас пречат по всякакъв начин на Р. България да бъде и да запази мястото си на енергиен център на Балканите.

Много от Вас ни успокояват, че влизането ни в ЕС изисква жертви... Но на кого са нужни жертви, които носят вредни последици за нас и за Вас? Жертви би следвало да се правят за отстраняването на онези неща, които пречат на общото ни развитие.

Всичко казано дотук в нашата Петиция доказва, че затварянето на нашите енергоблокове не отговаря на разума и целите на ЕС.

Ние, българите, днес живеем с вяра, надежда и доверие във Вас и с подписването на един анекс към Договора ще промените позицията си по клаузата в Договора за затварянето на тези блокове.

Молим Ви в най-кратко време въпросът да бъде включен в дневния ред на Европарламента. Нашето желание е обсъждането му да бъде предшествано от прожектирането на документалния филм „Върнете Козлодуй“ на българския журналист Тома Томов и прочитането на нашата Петиция.

Вашето положително решение за пускането в действие на 3 и 4 енергоблокове на АЕЦ „Козлодуй“ ще ни изпълни с голяма радост, която ще е в пълно съзвучие с Химна на ЕС Ода за радостта!

С уважение и доверие към ВАС:
Целокупният народ на Р. България

Забележка: Тази Петиция е одобрена на общи събрания на българските граждани: учащите се в учебните заведения, трудовите колективи от бизнеса и обществените организации и учреждения, одобрена е от гражданите по райони и квартали в градовете и селата, военнослужещите. Документирането е осигурено с протоколите от тези събрания.

Убедени сме, че нашата Петиция, ако е необходимо, ще бъде подкрепена от почти всички народи на държавите от Балканския полуостров.

Съставил проекта на Петицията:
Димитър Костадинов гр. Смолян

КОНФЕРЕНЦИЯ

На 26 януари 2008 г. в София, в салона на Славянското дружество, се проведе първата от серията Конференции на единението на духовните общества под надслов **2008 година - година на Русия в България**. Конференцията беше организирана от ИК „Новата Цивилизация“ и Федерация за Духовно единение „Роза“ и открита от Върбанка Николова, председател на ФДЕ „Роза“. В приветственото си слово Атанас Панчев, директор на ИК „Новата Цивилизация“, напомним изказването на кандидата за президент на Русия Дмитрий Медведев, поместено в бр.74 на в-к „Родово Имение“. Медведев смята, че в Русия би трябвало да се строят родови именения, тъй като това е позитивно за страната, а и да се живее извън града е много по-приятно, променя се психологията на хората. Атанас Панчев прочете и откъс от Посланието от Фатима, където се казва, че Русия ще се върне към Бога посредством един малък народ с превратна съдба, като се разбира, че става дума за България.

Разбира се, България вече веднъж е била проводник на християнството към Русия, двете ни страни са обвързани по много различни начини това е и общата кръв на Аспаруховите българи и братята им от Волжка България, които съставят цвета на руската аристокрация и интелигенция, това са надеждите на поробена от турците България към дядо Иван, това е пролятата кръв на десетките хиляди руски войници за Освобождението на българските им братя, това е героизмът на българските опълченци, помощта на целия народ с храна, сено за конете, сведения за

турските войски... Въпреки опитите на разни политики по различно време да изопачават фактите и да манипулират паметта ни, ние, българите, сме благодарни за свободата и помним цената, на която беше извоювана. И макар и днес да има съвременни еничари, които се опитват да ни внушат, че не е имало кланета по време на Априлското въстание, на Руско-турската война, както и през 500-те години турско робство, те не могат да унищожат родовата ни памет. Тя е запечатала и жертвите, и героизма, и надеждите, и радостта от свободата. Братски връзки свързват двата народа и докато в Европа много хора са убедени, че в България живеят примитивни, невежи и престъпни хора и открито изразяват недоброто си отношение към нас, руснаците ни обичат и винаги с радост ни посрещат. А както казва един религиозен химн **където има Любов, там е Бог**.

В този дух беше докладът 130-годишнината от Руско-турската освободителна война“ на д-р Йордан Колев от Държавната агенция за българите в чужбина. Той изнесе малко познати или премълчавани факти от войната за източния отряд на руската армия, който с 60 000 войници до края на войната блокира 80 000 турска армия, за да може отрядът на генерал Гурко успешно да води бойните си действия. Първият освободен български град е град Мачин в Северна Добруджа, днес в Румъния. Малко се знае, че в района на Нова Загора, в Еленина махала и други селища редовната турска войска, а не башибозук, е извършвала кланета, по-страшни и от Баташкото, избивани са деца и жени в църквите. Избити са над 14 000 мирни жители, а 2 000 деца и

НА ЕДИНЕНИЕТО

Екатерина ПЕЙЧЕВА

млади момичета са отведени в робство, над 30 000 души бягат през планината и много от тях измират. Изгорени са Карлово, Калофер, Елена, хората са избити, общо 30 000 са жертвите при Плевен. Въпреки премълчаваните и забравени днес ужаси, истината е, че войната е спечелена с решаващата помощ на българите. Българският народ масово е помагал за изхранването на руската армия и конете ѝ, за изнасянето на ранените и грижата за тях, затова пред съда след войната Сюлейман паша казва, че нито един българин не им е помагал.

Макар политиците, водени от променливите си амбиции за власт, икономически изгоди и териториални апетити, да спекулират с историята и често да настройват народите един срещу друг, хората имат нужда да живеят в мир и добри отношения помежду си. Затова не трябва да ги отъждествяваме с политическата власт на една или друга страна, защото властниците обикновено носят страдания и смърт на поданиците си. И когато се говори за имперските домогвания на Русия, това не са обикновените руснаци, проляли кръвта си по бойните полета на поробена България с ентузиазма и съзнанието на освободители на братята си. А когато ни настройват срещу руснаците и славянството и ни промиват мозъците с ужасите на лагерите на тоталитаризма, се питаме: няма в руските лагери не бяха избити над 17 милиона жертви на съветската власт? А 13-те милиона жертви на съзнателно предизвикания глад в Поволжието? Време е да станем съзнателни и да не позволяваме на политиците да ни манипулират. След вихъра на съветската власт бяхме пометени от бурята на демокрацията, която остави разруха и у нас, и в Русия. Тази разруха видях с очите си през 1999 г. в Петербург. Затова, когато през декември 2006 г. посетихме родовете именния край град Владимир в Русия, толкова остро почувствах пулса на новата цивилизация, която покълва в родовете именния в Русия. Повече от 10 милиона руснаци вече живеят по този начин и отглеждат децата си в създаденото от тях пространство на любовта. Затова нарекох доклада си

„Възраждащата се Русия“. Наистина, присъстваме на едно възраждане на човешкия род, който иска да живее в хармония с природата, да не я унищожава и убива, а да участва в природните и космични ритми. Тези хора изграждат живота си по модела, даден от сибирската ведруса Анастасия. А половин век по-рано тук, в България, Учителя Петър Дънов възвестява идеята за природосъобразен живот и завещава на човечеството необикновения „Свещен танц на Живота“ Паневритмията. Това е средството за възпитание на новите хора, едно тройно преплетено единство от Слово, музика и движения, което ги учи да живеят в хармония помежду си, с природата и с Космоса и помага да се разкрият духовните и творчески възможности на тези, които го играят. Голямото колело на Паневритмията е един жив торсионен генератор, чийто мощен енергиен вихър се издига в небесата и се връща като благословение и преобразява не само участниците, но и се разпространява по цялата земя. Тази истинска Мистерия на Духа и трансформацията Учителя Дънов е завещал на нас, българите, за да я предадем на целия свят.

Нови хора се раждат и възпитават в условията на родовете именния, хора, в основата на чийто живот е любовта и в тях се събуждат огромни творчески и духовни способности. На тези нови хора, на удивителните възможности на живеещите в съгласие и без вражди хора беше посветен докладът на Атанас Панчев „Съвременното екологично движение Родово именование“ в Русия и България“. Той говори и за силата на колективното мислене, което е способно да преобрази жи-

вота ни, да променя събития, да изменя хода на историята, ако сме единни в желанието си за промяна.

В доклада си Учителя Беинса Дуно за Русия“ Леон Москона говори също за духовната връзка между българския и руския народ и разказа как за първи път в Русия се е играла Паневритмията през 1973 г. и оттогава продължава да се играе там. Той изложи и своето прозрение за мандалата на Небесния Йерусалим според книгата на Даниил Андреев „Розата на света“. Според Москона, когато всички религии се съберат в Небесния Йерусалим, ще разцъфне Розата на света и хората ще заживеят в любов и мир.

Върбанка Николова в доклада си „Духовната мисия на Русия и огненият опит на Елена Ръорих“ говори за експеримента на махатмите от Шамбала да активират огнената енергия Кундалини в тялото на Елена Ръорих и огромните изпитания, които е преживяла, когато се възбуждат висшите ѝ чакри и се събуждат висши духовни способности – връзка с космичните енергии.

Това е бил един много опасен експеримент, предвид съществуващата дисхармония в човешкия социум. Тя предстиви и идеите за бъдещата мисия на Русия според писмата на Елена Ръорих.

Тодор Ялъмов, председател на Център Ръорих в България, беше посветил доклада си на Семейство Ръорих за Индия и Русия – мост през вековете“. Центърът разполага с множество лазерни копия на картини на Николай и Светослав Ръорих, а самият Тодор Ялъмов е голям пътешественик и сладкодумен разказвач и винаги умее да поднесе на слушателите си една богата и интересна визия на темата си.

Д-р по философия Росен Ангелов в долада си „Мисията на спящите веди“ представи концепцията си за проекта „Спящи веди“ на ведическата цивилизация за съхранение във времената на тъмните сили. Тази твърде оригинална концепция разказва как българите намерили начин да оцелеят и да запазят светлината в душите си, като „заспят“ и в „сънищата“ си запазят светлите образи и мечти. Никой няма власт над съня, сънят е защитник на мечтата и на светлината. Така „спящият“ човек изглежда привидно победен, привидно мъртъв, но когато дойде времето, той може да се събуди и да възкреси живота си на основата на любовта и разбирателството между хората.

Николай Кафтанджиев като биограф на големия лечител и духовен учител Петър Димков разказа за годините му на учение в Русия, където той едновременно с военното образование поставя и основата на медицинските си познания и лечителски умения.

Използването на българските знаци свидетел-

стват за връзките между България и Русия, за българското начало в руската история“ се наричаше извънредно интересният доклад на Васил Томов. Дългогодишен изследовател на тези въпроси, той само маркира изключително богатите си познания в тази област. Изводите му са глобални и, ако му се обърне внимание от научните среди, те биха могли да имат решаваща роля за създаването на една нова и истинска история на българите, да ни дадат поглед върху космическите измерения на познанията на древните българи. Проследяването на разпространението на тези древни български знаци ще ни покаже не само пътя на миграциите на българите през времето, но и народите и племената, с които са поддържали връзки.

Д-р Красен Химирски, бивш дипломатически представител на България в Русия, представи дълъг списък с мероприятия и изяви, свързани с годината на Русия в България. Ще очакваме богатата културна програма, подготвена от руска страна, както и многобройните изяви, свързани със 130-годишнината от Руско-турската война и освобождението на България от турско иго.

Емоционалният разказ на Кирил Поромански за Юлия Вревская, руската баронеса, продала имотите си, за да помогне за лечението на ранените войници през войната и сама участвала като медицинска сестра в бойните действия, отдала живота си за спасението на българските си братя, развълнува залата.

Паско Николов в доклада си „Ванга за Русия и славянството“ припомни изказванията на голямата пророчица, че между Русия и България има кармична връзка и затова бъдещето на България е свързано с Русия.

Д-р Тимен Тимев, който в САЩ, в Института за интегрална етика в Сан Франциско, изследва квантови модели на мозъка, говори за духовния език, езика на значенията, който е общ за всички езици, близък на нашата психика. Този език е обща вълнова квантова функция. Когато говорим, ние превръщаме енергията в информация и обратно. За да можем да разбираме Вселената, трябва да се научим да разбираме нейния духовен, ментален език на значенията.

Тази конференция, дала възможност на хора с различни интереси да намерят общ език и общо съпреживяване на темата Русия и

България“, показва, че променливите политически ветрове не могат да изтрият от сърцата ни връзката между двата братски народа, нито да ни накарат да забравим благодарността си за извоюваната свобода, за която проляха кръвта си и не пожалиха живота си хиляди руснаци и българи опълченци. Разделението на русофили и русофоби е донесло само страдания на българския народ, защото никое разделение не може да донесе добро. Открай време народите биват управлявани по правилото „разделяй и владей“, но е крайно време да станем съзнателни и да престанем да позволяваме да ни манипулират по такъв примитивен начин. Махалото на политическите интереси се люлее ту към Русия, ту към Запада и Америка, но нито единият, нито другият полюс могат да ни донесат благоденствие и добър живот. Едва когато махалото вземе средното положение и България устойчиво и с достойнство защитава своя народ и своите интереси, без да приема раболепно чужди влияния и да позволява други държави и капитали да се разпореждат като в разграден двор у нас, ще можем да разгърнем огромния си интелектуален и духовен потенциал. Ще се разгърнат творческите сили на народа, децата ни ще имат възможност да живеят при нормални и добри условия, ще се събуди надеждата за пребъждане на българския род, а не само за неговото оцеляване. Ще можем да оползотворим огромното духовно наследство, което са ни завещали предците ни, и отново, както много пъти досега, да бъдем духовен кредитор на човечеството. Знаем, че това е много трудно в днешния глобализиращ се свят, но можем да опитаме, нали?

ПРАВО НА ИЗБОР

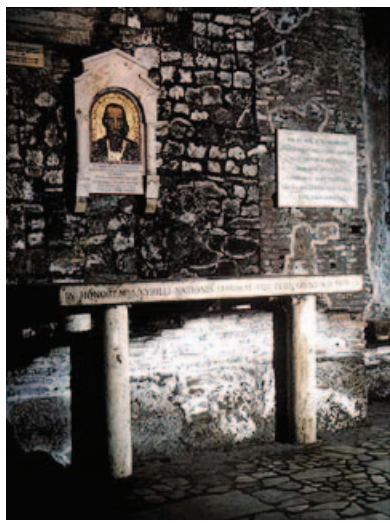
Нека в деня на Влюбените да сведем глава пред Кирил Философ

Боряна Баракова, Тодор Ялъмов

Национален граждански инициативен комитет П.Димков

Беше около следногодишните празници, от улична сергия купих подарък за детенце - красиво опакована чаена чашка с подаващо се от нея меченце. С очудване разопаковах многото сърчица /валантайки/, с които бе облепено мечото кожухче.

Еуфорията около деня на влюбените приближаваше. Тогава ми дойде идеята съвместно с членове на Националния граждански инициативен комитет

Гробът на Св.Кирил Философ в църквата "Сан Клементе" в Рим

П.Димков да направим анкета сред група младежи с какви събития свързват датата 14 февруари.

Проведената блиц-анкета показва, че почти всички свързват деня с празника на Св. Валентин и Трифон Зарезан, единици се досетиха, че е някакъв християнски празник и, след като разбраха, че на тази дата е успението на Св. Кирил Славянобългарски, много пестеливо отговориха на запитването, кои са етапите от неговото житие.

Тази анкета ни послужи като репетиция към изпълнение на главната програма на Комитета ни - да предизвикаме сред подрастващите по-активно участие в народните традиции и вярвания. Мотото ни е Наука, Традиция, Вярта.

Св.св.Кирил и Методий. Автор Станислав Доспевски. Пазарджик. Църквата "Св.Богородица". 19 век

Убедени сме, че за да се разбере значимостта на едно събитие, каквото в случая е успението на Св. Кирил Славянобългарски, е необходимо да бъде осигурена възможност за активно включване на юношите в него, създаване на усещане за личен принос и значимост на датата.

Времето е особено подходящо за захранване на младите с нова виталност и гордост от факта, че Кирилицата е третата азбука на Европейския съюз и че Светите братя Кирил и Методий са съпокровители и защитници на цяла Европа.

Беше време, когато някои държавници искаха да ни откажат от Кирилицата. А не се ли отказваме ние сами, слагайки реклами на латиница по облеклото и улиците? Поетесата Лиляна Стефанова гневно изригва: Какви страшни машини за бездуховност са изработени у нас или внесени от чужбина! Те нарязват на хартия съзнанието и емоционалния свят на деца, юноши, млади хора. Заличават всеки божествен

знак, всеки духовен кълн!

Отговорността е на цялото общество не само на възпитанието в къщи, на системата на образованието, а и на медиите, на цялата държава. Не че нищо не се прави на тема морал и социализация на децата и младежите в България. На Третата Национална конференция по етика под патронажа на президента Георги Първанов, се отчете, че повече от половината юноши не са се самоопределили лично и не разполагат с готови модели.

Какви образци на поведение се прилагат в публичното пространство днес? Поглеждам към екрана на телевизора и виждам лицата на Филип и Милена от "Острова на изкушението", вариант на Big Brother и Big Sister, където истината се търси между краката на единия и на другия. "Защо стигнахме дотам? - пита нашият голям режисьор Рангел Вълчанов и риторично ни отговаря: Бащата и майката не ти дават нищо, училището не ти дава нищо и ти оставаш като трън в полето. Духа те вятърът и не знаеш какво правиш. Вълна от безумие. Няма държавност, няма еталон на устойчивост. И виждаш настъплението на жълти вестници и клюки. Надничаш в личния живот на човека и това ти дава удоволствие."

Имаме готови модели за самоопределението на момичетата - приличащите си, като куклите Барби, разсъблечени силиконови певици, и на момчетата - култът към Азис. Сиреч чалга. И без статистика виждаме огромния брой убийства, насилия и кръв, които струят от екраните ни, които формират човека на утрешния ден.

Повечето от въпросите на Блиц-анкетата нарочно ги взехме от Книга за учителя по история и цивилизация за 5 клас, раздел Методически подходи и дидактически средства, които намираме за много подходящи и актуални. Но коя е причината те да не достигат до децата, какви модели да им предлагаме?

Ето един примерен модел, с който всички инстанции могат да участват, да речем по повод 14 февруари известен като ден на влюбените. Макар и привнесен отвън, празникът заразява младите с еуфория, а търговската ниша е пълна с предмети със сърчица. Страната е залята от червената краска на любовта, лошото настроение е погълнато от радостното веселие на празника.

Защо на този ден обществеността да не от-

житието на един от най-големите философи на онова време, мъж почтен, благонравен и посветен;

- в телевизията с разговори, дискусии по темата: около 10% от населението на света пише на азбуката, изобретена от Кирил и Методий, разпространена чрез делото на учениците им. С канене на учени, изследователи, на богослови, за да стане достойние, че т.н. черковнославянски език, на който продължа-

Паметник на Св.св.Кирил и Методий в Чикаго

ва да се извършва и до днес богослужението в църквите на източноправославните славянски страни, е в същност пригоденият за литературни нужди старобългарски език. В света няма друг подобен пример на език, специално адаптиран за нуждите на богослужението.

Житието на Константин-Кирил е готов модел на личност за самоопределение на младите хора.

Роден в Солун през 826 г., завършва прочутата Магнаурската школа, приема духовен сан и сам става преподавател в нея, където се сдобива с прозвището Философ. Той непрекъснато, заедно с брат си Методий, бесед-

ва с книгите. Кое ги кара толкова млади да се затворят в манастир, ако не СЪЗНАНИЕ ЗА МИСИЯ. Може би, не случайно преди да издъхне, Кирил казва на брат си Е, брате, ние бяхме впрегнати заедно да орем една бразда. Датата е 14 февруари

Папа Йоан Павел II на гроба на Св.Кирил Славянобългарски в базиликата "Св.Климент" в Рим

бележи съответната годишнина от успението на Св.Кирил Славянобългарски:

- в училище - чрез лично участие с есе или рисунка, дискусия в час по история, литература или в извънкласно занимание;

- в пресата с любопитни моменти от

869 г. в Рим. 50 дни преди смъртта си е постриган във великата схима - последната, най-високата степен на монашеско отречение от света и приема името Кирил. Погребан е в базиликата "Св. Климент" - храма на светеца, чиито мощи самият Кирил донася в Рим. Ето как небето за миг ни разкрива една от

тайните си: по време на мисията при хазарите двамата братя Кирил и Методий се спират в Херсон - най-северната точка във Византийската държава, и там Кирил открива мощите на третия подред римски епископ - св. Климент Римски, убит мъченически по време на Домициан /88 до 97 г./ Видният римски книжовник Атанасий Библиотекар разказва в писмо обстоятелствата около намирането на мощите. Християните престанали да посещават храма на светеца, където се намирала неговата гробница, поради страх от

Самарското знаме (Св.Кирил и Методий)

езичниците. Храмът се разрушил и мястото запустяло. Кирил, запознат с преданията за живота и смъртта на светеца, усилено търси. Открива мощите, които ще бъдат главният му коз пред римския папа при диспута за триезичната догма“ за благосклонното отношение на папата Адриан към богослужението, извършвано на славянски език.

Кирил подарява мощите на Св.Климент Римски. В Рим паметта на този светец е на изключително голяма почит, тъй като той е третият, след Св. Петър, епископ на града.

Присъства целият клир със свещи и кандила благоуханни и благовонни“. Благоразположението на папа Адриан II към славянските просветители стига дотам, че благославя тяхното учение върху олтара на храма Св.Апостол Петър“ и посвещава блажения Методий в духовен сан.

В базиликата Сан Клементе“, в Рим има стенопис от IX век, който изобразява пренасяне мощите на папа Климент Римски с участието на папа Адриан II. Но още по-хубав стенопис има в една от залите, в които кънтят забележителните риторични въпроси на Кирил:

Бог не изпраща ли дъжд еднакво на всички? Също тъй и слънцето не свети ли еднакво на всички? И не дишаме ли еднакво всички въздух?“

Говори се, че във Ватикана има засекретена информация. Глаголицата е плод на задълбо-

чени наблюдения и философска ерудиция на братята. Голям интерес представлява хипотезата за графичните принципи, върху които е била изградена глаголицата. Новото писмо е основано на главните графични елемен-

ти кръст, триъгълник и кръг. Първият символизира християнството, вторият - Светата Троица“, а кръгът е израз на безкрайността на Бога. Не случайно големият италиански писател и философ Умберто Еко казва: Поразен съм от графическото съвършенство на глаголицата. Нейната символика триъгълник, кръг, кръст, е твърде интересна. Това не може да бъде случайно“.

Кирило-Методиевият вестник За буквите“ издирва оценки за славянобългарската азбука от видни съвременници от цял свят. Предоставяме само две изказвания, едното на Папа Йоан Павел II от Енцикликата Апостоли на славяните“ от 1985 г.: “Сред славяните на Балканския полуостров усилията на светите братя донесоха още по-явни и удивителни плодове. Благодарение на техния апостолат християнството се утвърди още повече“. Другото е на Виталий Игнатенко, генерален директор на ИТАР-ТАСС, Русия:

Още през първата четвърт на X век в България са преведени най-важните съчинения на античността, така историческото наследство на славянските братя Кирил и Методий, спасено в България, става основа на колосална по мащаби цивилизационна мисия. Сега ние се гордеем, че с кирилицата, трета азбука на Европейския съюз, Кирил и Методий са признати предтечи на интеграцията на културните и духовни ценности на Стария континент“.

Тази година е година на Русия в България, следващата 2009 е на България в Русия и това още веднъж ни напомня за нашата цивилизационна мисия и че с основание може да кажем И ний сме дали нещо на света“. Знаем на какъв език Русия усвоява Божието слово, коя е покръстителката княгиня Олга, от кого княз Владимир приема новата религия, какъв етнос е обитавал Казанското ханство. Духовните и книжовни българо-руски връзки продължават и през Средновековието и са плодотворни и за двата народа. Не случайно президентът Путин целуна подарената му от президента Първанов икона с лика на цар Борис I покръстител и приемник на учениците на солунските братя, осигурил самостоятелна църква, сдобил се с писменост и книжнина за светите писания.

Светинята на България Самарското знаме“, е извезано от монахини от гр. Самара, които са знаели за духовната връзка между Волжка и Дунавска България, затова са изобразили от едната страна чудотворната

Иверска Света Богородица, а от другата светите братя Кирил и Методий. И чудото става знамето е спасено по време на тежките боеве край Стара Загора и вдъхновява защитниците на Шипка.

Нека днес с всеобщи усилия да направим така, че нашите деца да влезнат през парадния вход на Европа със самочувствие, че идват от Държава на ДУХА, която е в основата на европейската култура.

Празника на влюбените постепенно ще отшуми, но ние ще продължаваме

да пишем на кирилица, в църквите ще четат молитвите на църковно-славянски език и, ако децата ни на някой 14 февруари отправят думи на благодарност към създателите му, значи са направили правилния избор.

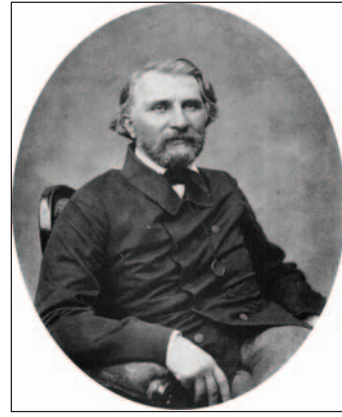
Славянски календар

ТУРГЕНЕВ ЗАВИНАГИ
Е В БЪЛГАРСКОТО
СЪРЦЕ

190 години от рождението
и 125 години от смъртта му

Константин Попов

През 1818 г. в гр. Орел се ражда един от великите майстори на художественото слово - Иван Сергеевич Тургенев. В Русия живее до 1860 година, след което се преселва във Франция. С емблематичното си произведение Записки на

Иван Сергеевич Тургенев /28. 10 (09. 11) 1818, село Спасское-Лутовиново, Орловская губерния 22. 08 (03. 09) 1883, Буживаль, близо до Париж/ снимката е правена 1856 год.

ловеца“ (1852-1880) той заема видно място в руската литература, съдържащо богати образи на руски селяни. Писателят изобразява майсторски руския пейзаж. Алексей Чичерин пише: Тургеневият пейзаж не представлява просто природни картини, които съпровождат действието, обратно, в тях е самото действие, нещо толкова съществено и необходимо“.

Това знаменито произведение допринася за премахване на позорното крепостно право през 1861 година в Русия.

На Тургенев принадлежат и високохудожествените романи Рудин“ (1856), Дворянско гнездо“ (1859), „В навечерието“ (1860), Бащи и деца“ (1862), в които е отразен животът на демократичната различна интелигенция, на излишните хора“, на тези, които усилено търсят смисъла и мястото на своя живот в изостанала Русия. Животът на руските емигранти намира отражение в романите Дим“ (1867) и Целина“ (1877). Особено поетични са неговите Стихотворения в проза“ (1882), където изповядва неизмерима любов към руския език:

В дни на съмнения, в дни на тягостни размисли само ти си моя единствена опора и вдъхновение, о, велики и могъщи руски език!“

За нас, българите, е от особено значение знаменитият роман В навечерието“ с главен герой Инсаров, чийто прототип е Никола Катранов от гр. Свищов, където има училище на негово име.

Очарователни са брилянтните повести на Тургенев

Ася“ и Първа любов“, заради които Айхенвалд нарича Тургенев първа любов“ за всеки читател. В стихотворението Крокет в Уиндзор“ (1876) Тургенев изразява горещото си съчувствие към трагичната съдба на България.

Тургенев е автор и на пълното с благородство и любов към руската литература писмо до Лев Толстой, написано два месеца преди кончината му: *Аз не мога да оздравея и няма защо да мисля за това. А пиша Ви собствено, за да Ви кажа колко съм се радвал, че съм Ваш съвременник - и да Ви кажа последната си искрена молба към Вас. Приятелю мой, върнете се към литературната дейност. Та този дар Ви е оттам, откъдето е и всичко останало. Приятелю мой, велики писателю на Руската земя - чуйте молбата ми!“*

Самарското знаме (Иверската Богородица)

„Точно като брадати хора, знаещи, просветени (ведяхари) били известни древните българи сред старите азиатски народи.“

„Древните българи, Шумер и Вавилон“, Владимир Цонев

„Българският език е най-точният език, на който могат да се предадат окултните закони и Словото на Бога, защото българският народ е най-древният народ на земята.“

Петър Дънов

САМОЖЕРТВА ЗА ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ

130 г. от смъртта на баронеса Юлия Петровна Вревская

Продължение от стр.1

На 25.01.1838 г. в семейството на княз Петър Евдокимович Вархаповски и майка Каро-

Баронеса Юлия Вревска

лина Ивановна се ражда Юлия Петровна. Бащата е прославен генерал-майор, командващ резервната дивизия на кавказкия фронт.

През 1856 г. (само на 16 г.) Юлия се омъжва за генерал-лейтенант Иполит Александрович Вревски - един от най-образованите и умни хора на тогавашна Русия. Личен приятел на поета Михаил Юревич Лермонтов. В дома му се събират изтъкнати личности на онова време.

Два пъти е назначаван за канцлер. Посланик на Русия в Париж и Виена. Личен приятел на австрийския император Франц I, който му дава титлата барон. Владее много езици. На 30.08.1858 г. е смъртно ранен в боя за превземане на крепостта Китури в Кавказ. Умира в ръцете на жена си. Това е единственият случай, когато генерал загива в бой в Кав-

казката война. И Юлия Петровна Вревска остава вдовица.

Премества се да живее в Петербург и става една от приближените дами на императрицата. Дружи с художника маринист Айвазовски, с поета Яков Петрович Полонский, с писателя Иван Сергеевич Тургенев. Посещава Париж, където е приета във висшите среди и се запознава с писателя Виктор Юго и с композитора Ференц Лист. Пътува до Египет и Ерусалим.

От романа на Ив.С. Тургенев „В навечерието“ и от дружбата ѝ с български интелектуалци в Русия се запознава с робското положение на българите. През зимата на 1877 г. баронеса Юлия Вревска завършва курсове за милосърдни сестри в Свето Троицката обител. И, когато на 12.04.1877 г. се обявява Руско-турската война, тя организира един отряд от 22 милосърдни сестри и зами-

нава за фронта. За себе си тя пише: „Аз се утешавам с мисълта, че ще върша полезна работа, а няма да се занимавам с ръкоделие.“

В Бяла тя работи във 48-ма военно временна болница, която се помещава в сайванта на Иван Узунтонев. Там се лекува и раненият писател Всеволод Гаршин /тогава студент доброволец на 22г./ За сега бе си тя пише на

своите близки: „Макар, че търпя тук големи лишения, живея едва ли не в колиба, храня се лошо, но този живот ми е по душа и ми харесва. Аз ставам рано, мета и оправям сама стаята си с глинени под. Обувам дълги ботуши и отивам на повече от три версти в страшната нечистотия на болницата. Там болните лежат в каруци и бедни стаи. Ранените ужасно страдат. Често има операции. Аз ги храня, превързвам и чета на болните до 7 ч. вечерта. След това за сестрите ид-

ва фургон или каруца и ни вземат. Ние - 5 сестри обслужваме 400 ранени. Вечерята в Червеният кръст не е разкошна - пилешко с картофи, всичко почти без чинии, лъжици и чаши. Спя на носилка или на сено. Аз често будувам цяла нощ, прислушвам се към шумовете на боя и чакам турците.“

Заразява се от тифус и след десетдневна агония умира на 24.01.1878 г./ 3.02. по нов стил/.

Погребват я в двора на черквата в дрехи на медицинска сестра. Ранените войници сами изкопават гроба ѝ и носят ковчега. Не разрешават на никой друг да се занимава с тая работа. На гроба има скромен паметник с надпис: „Милосърдна сестра Неелова и баронеса Вревская януари 1878 г.“

В. А. Сологуб си спомня: „През цял живот тя се жертваше за роднини, за чужди, за

всички. Юлия Петровна Вревская напomnia за онези жени от Александровски тип, които притежават висша школа за вкус, деликатност, вежливост и приветливост. Колко е нужно в нашия свят да има повече таки-

Сред нечистотии, върху вонеща слама, под навеса на овехтял сайвант, превърнат на бърза ръка в походна болница, в разорено българско село - вече повече от две седмици тя беше на смъртно легло от тифус.

Беше в безсъзнание - и нито дори един лекар не я погледна. Болните войници, които тя бе гледала, докато още можеше да се държи на крака, един по един ставаха от заразените си леговища, за да ѝ поднесат до напуканите ѝ устни няколко капки вода в черепче от счупено гърне.

Тя беше млада, хубава. Висшето общество я познаваше. За нея питаха дори сановници. Дамите ѝ завиждаха, мъжете я ухаждаха...двама-трима души тайно и дълбоко я обичаха. Животът и се усмихваше, но има и усмивки по-горчиви от сълзите.

Нежно, кротко сърце... и такава сила, такава жажда за пожертвуване! Да помага на тези, които се нуждаят от помощ. Тя не познаваше друго щастие - и не позна. Всяко друго щастие мина край нея. Но тя се беше отдавала примира - и цялата пламнала от огъня на неугасимата вя-

ра, се бе отдавала на служене на ближните.

В ПАМЕТ НА ЮЛИЯ ПЕТРОВНА ВРЕВСКАЯ

Какви съкровени ценности бе погребала там, в дълбочината на душата

си, в нейните най-съкровени кърветта, никой не знаеше - а сега, разбира се, никога нямаше да узнае.

Пък и защо ли? Жертвата е принесена... делото е завършено.

Но тъжно е като помислиш, че никой не изказа благодарност дори над нейния труп - макар, че тя самата се срамуваше и отбягваше всяка благодарност.

Но нека не се оскърби милата ѝ сянка от това късно цвете, което се осмелявам да сложа на нейния гроб.

Септември 1878 г.

Признателна България не е забравила подвига и саможертвата на баронеса Юлия Петровна Вревская. Цветята на нейния гроб и пред паметника ѝ не увяхват. Нейният живот и саможертвата ѝ като медицинска сестра във войната за освобождението на България от турско робство беше пресъздаден в българо-съветски игрален филм „Юлия Вревска“.

И днес - 130 г. след трагичната ѝ кончина - ние с благодарност и признателност се прекланяме пред нейния подвиг, пред саможертвата ѝ за Свободата на България!

26 януари 2008 г.
гр. Кюстендил
Доц. Кирил Поромански

"Природата си служи със символи и знаци. Няма престъпление или добро, което човек да е направил и за което природата да не е турила отпечатък върху неговото тяло. Тя отбелязва всички престъпления и всички добродетели." Петър Дънов

„Българин, в космичния смисъл на думата, е човекът на Духа.“

Петър Дънов

АТЛАНТИДА - ЗЕМЯ НА ДРЕВНИТЕ БЪЛГАРИ

Продължение от стр. 1

Все още и досега са спорни проблемите за местонахождението на континента и времето на неговото поселение от човека, както и времето на окончателното му унищожение от природните катаклизми.

На базата на многобройните материали и фактически изследователски данни, от позициите на науката, може да се счита, че поне от 53 хил. г. пр.н.е. е съществувала в Далечния север културата

на древните атланти, близки родственици на мизи, фризи, шоти и именци Хор (първите хора).

Съвременният български изследовател акад. Владимир Цонев определя Атлантида като земя на древните българи. Аргументите му са плод на дълбок анализ и обработка на многобройните факти и документи.

Съществуването на континента Атлантида се определя на милиони години назад във времето. Нейното развитие - геологично, демографско, историческо, е пряко свързано с цялостното развитие на планетата Земя и в зависимост от влиянието върху нея на планетата Сириус. Според древните египетски жреци-астрономи, през епохата на Атлантида - палеолита (първоли-

та), Земята е била под по-различен ъгъл спрямо Слънцето. Полусите и Екваторът, Северното и Южното полукълбо са били в коренно противоположно положение на сегашното.

Това показва, че много от земите, които сега са с топъл въздух, в далечната епоха на Атлантида са били хладни и студени, а покрити с лед са били земите, в които сега има умерен и субтропичен климат. Тенденциите в климата и ледниковата епоха са се променяли през определени периоди според ъгъла на въртене около земната ос.

Съгласно именната система - най-древното и дълбоко кодирано, неразгадано напълно и досега откритие на изначалните предци на съвременните българи, личи ясно, че принадлежността на земите на този континент е именно тяхна. Не само названието на Атлантида - Пан (Бан), но и имената на останалите да съществуват остатъци от нея говорят за прародителите, бита, същността и духа на древните българи. Дълбоко вплетено в наименованието на останалите отделни острови е изконното древнобългарско "аз" - азианството.

Континентът Атлантида в дълбока древност е бил част от континента майка Лемурия. По същия начин атлантски и лемурийски племена и народи са съставки на изначалния древнобългарски (именски) свят.

Двете огромни тектонски плочи, върху които лежат континентите Африка и Америка, са били съединени в едно цяло. Ако се съединят

формите на западния бряг на днешна Африка с източния бряг на Америка, се получава едно цяло, което ясно говори за тяхното древно единство, разделяне и раздалечаване във времето. Това раздалечаване отваря път на огнената лава от недрата на Земята към повърхността. При изригването на лавата земната кора потъва, а в съседство със заела нейното място лава, част от повърхността на земната кора се издигат нагоре.

През 54 хил. г. пр.н.е. крупна природна катастрофа предизвиква сеизмични трусове, разкъсване на земната кора при раздалечаване на тектоничните плочи и разделяния на огромния континент Лемурия на няколко части: Му, Слънчевия остров и Атлантида, състояща се от две части - Атлантида и Антилия. Това е една от най-ранните и същевременно най-крупна, известна на съвременния човек, природна катастрофа, променила положението на земните магнитни полюси на планетата. Земите на древния крупен

остров Атлантида се отделят като отделен материк (континент), макар и разделен на две части. Според Луис Спенс Атлантида е много по-голяма, отколкото я описва Платон. Той прави заключението, че:

"Накрая, около

10000 г. пр.н.е. една последна катастрофа поглъща Атлантида. Антилия, от друга страна, оцелява до много по-късно време и до днес съществува частично в групата на Антилските острови, като част от Западноиндийските острови."

Всичко това говори за продължителната взаимовръзка между Муанската земя, Слънчевия остров, на който живеят хайборейците, Атлантида и Антилия.

Разделянето на Атлантида и Лемурия довежда до разгръщане на собствена общност, история, култура и цивилизация на атлантския континент. Антилия и Атланд, заедно с намиращите се около Америка острови, са били приобщени от бързо развиващата се Атлантида. Така, след този процес на развитие, когато говорим за Атлантида, разбираме единен остров-държава, обхващаща всички тези земи.

Между две от най-старите земни култури и цивилизации (Лемурийската и Атлантската) - преки продължители и синхронно развиващи се с изконната за всички древнобългарски родове и племена, а по-късно народностни общности Именската, има пряко взаимодействие и взаимовръзка. Макар че в своето развитие те се базират на приемствеността, между тях самите се води и конкурентна борба не само за духовно, но и за стопанско, и териториално надмощие.

След неколкократно конфликти помежду им те достигат до ожесточени сблъсъци, включително и с използването на ядрено оръжие през 24 хил. г.

пр.н.е. Този сблъсък довежда до природна катастрофа, която води до нова промяна на земните полюси и качествена промяна в живота на населението в техните земи.

През 17 - 16 хил. пр.н.е. в резултат на нов природен катаклизъм настъпва нова промяна на магнит-

ните полюси, като голяма част от групите острови край Му и Атлантида потъват завинаги.

В своето културно и историческо развитие, в земи като Египет, двете култури и цивилизации през цялото си съществуване си влияят взаимно.

Стечение на времето наследничката на империята Му - Атлантида постепенно забравя основните ценности, което я води до възход и падение, придружено с гибел. За Атлантида Хайнрих Шлиман съобщава:

"Атлантида не била само територия, разположена между Америка и западния бряг на Африка, но също така и люлка на всички наши цивилизации."

Космическата катастрофа от 11650 г. пр.н.е. - 11542 г. пр.н.е. принуждава атлантите да се разселят, като значителна част от тях идват и на нашите земи в Долнодунавската низина - районът, който по-късно, след Потопа от 9750 г. пр.н.е., се оказва пра-

родина на индоевропейците.

Според редица учени, историята за създаване на градовете Атина и Саис в Египет няма нищо общо с Атлантида и с атлантите. Всъщност градовете са построени от южните фризи, начело с "Мис Бера" (Миневра), но-

сеци името Шемсу Хор (последователи на Хор).

Платон, говорейки за острова-континент, употребявал гръцки имена, според него, защото искал да се предостави удобство за читателя, но всъщност той представя украсена до известна степен легенда. Това личи от елинизирването на имената и подчертаването на военната мощ на предците на елините. Островът-континент по мнението на Платон, който предава историята разказана от египетски домакин на госта му Солон, бил под опеката на бога на морето Посейдон - брат на Зевс (това всъщност е обожественият брат на древнобългарския родоначалник мизиеца Зиези, обожествен като Зевс). Посейдон разделил острова-равнина между синовете си, като на името на най-стария си син Атлант (Атлас), който е цар на острова, дава името

Продължение на 12 стр.

"...расата на елфите, т. е. - на Сияйните, което ще рече - на БЪЛГАРИТЕ."

Д-р Светозар Попов, „Българското име в библейски времена

НА ДРЕВНИТЕ БЪЛГАРИ

тинента Атлантида, атлантите са овладели редица земи в Европа и особено в близост до Северно море - сегашните скандинавски земи (в древността - края на палеолита, земи на предшествениците им - автохтонните фризи и кимерийци).

По подхода на древните муанци, атлантите в завладените от тях земи създават свои колонии. Такива свои колонии атлантите създават не само в земите край Северно море, но и в други части на Северното полукълбо.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Дворецът на акропола също е уреден добре. На средата на акропола се издига светия храм на Клейто и Посейдон, в който е забранено да се влиза, заобиколен със златна ограда. На това място в началото се създава и ражда родът на десетте царски династии. Там ежегодно владетелите на десетте дяла извършват на всеки от тях подобаващи жертвоприношения. Има и храм само на Посейдон, дълъг 200 и широк 100 м, със съответна на тях височина, но с известен варварски вид. Целия храм покриват отвън със сребро освен акротерите, които покриват със злато. Вътре целият таван е от слонова кост и украсен със злато, сребро и орейхалк, а всичко останало - стените, колоните, пода, покриват с орейхалк. В храма поставят златни статуи: богът е нарисуван да кара колесница с шест крилати коня и темето му достига до тавана, а около него сто не-

реиди на делфини - тогавашните хора смятат, че са толкова. Вътре има и много други статуи, посветени от частни лица. Отвън около храма стоят златните статуи на всички жени на десетте царе и на всички царе, които се раждат от тези десет царе, и много други големи оброчни статуи, посветени на царете и частни лица от самия град и от тези външни градове, над които властват. По големина и по изработка олтарът, разбира се, съответства на тази постройка, а дворецът подхожда както на големината на държавата, така и на устройството на храмовете. Те използват изворите, този със студената и този с топлата вода, които били извънредно изобилни, с прекрасна на вкус и чудодейна по целебност вода, като ги ограждат с постройки и с подходящи за водите дървета. Построяват при тях басейни, едните открити, а другите - с топла вода - закрити, за през зи-

мата, отделно за царете, отделно за гражданите, отделно за жените, други били за конете и за останалите впрегатни животни, като всеки басейн е уреден съответно според предназначението му. Излишната вода отвеждат в свещената горичка на Посейдон, където поради качествата на

почвата растат най-различни дървета с удивителна красота и височина и по канали край мостовите към външните земци. Отвън около храма стоят златните статуи на всички жени на десетте царе и на всички царе, които се раждат от тези десет царе, и много други големи оброчни статуи, посветени на царете и частни лица от самия град и от тези външни градове, над които властват. По големина и по изработка олтарът, разбира се, съответства на тази постройка, а дворецът подхожда както на големината на държавата, така и на устройството на храмовете. Те използват изворите, този със студената и този с топлата вода, които били извънредно изобилни, с прекрасна на вкус и чудодейна по целебност вода, като ги ограждат с постройки и с подходящи за водите дървета. Построяват при тях басейни, едните открити, а другите - с топла вода - закрити, за през зи-

вдига невъобразим шум и трясък.

И така, за града и за древното поселище е припомнено почти както тогава е разказано. А сега, нека се опитаме да припомним каква е природата на останалата част от страната и какво е устройството ѝ. Най-напред цялата об-

ласт се казва, че е извънредно висока и стръмна откъм морето, но цялата равнина около града, самата тя оградена с планини, спускащи се чак до морето, е гладка и равна, продълговата, с дължина 540 км, а от морето нагоре средната ѝ част е широка 360 км. Тази област на целия остров е обърната на юг и защитена от северните ветрове. Ограждащите я планини са възхвалявани, че надминават всички сегашни по брой, големина и красота, в тях има и много многолюдни села, реки, езера и лъки, които дават достатъчно храна на всички питомни и диви животни и огромни видове, които доставят материал за всяка дейност.

Тази равнина, поради природата си и с грижата на много царе, в продължение на дълго време е уредена така. Тя представлява, да повтори, продълговат четириъгълник, в по-голямата си част праволинеен, а където тази форма се нарушава, те я изпра-

вят с канала, който изкопават от всичките ѝ страни. Това, което се разказва за неговата дълбочина, ширина и дължина, е трудно за вярване, че като дело на човешка ръка той може да представлява такова нещо в сравнение с другите строежи, но все пак трябва да кажем

каквото сме чули. Издълбан е на дълбочина 30 м, ширината му навсякъде е 180 м, а дължината му около цялата равнина 1800 км. Приемайки течашите от планините реки и обикаляйки около равнината, той достига до двете страни на града и оттам се втича в морето. От горната част на този ров са изкопани в равнината прави канали, приблизително по 30 м, които се вливат пак в големия канал към морето; те отстоят един от друг на 18 км. За да докарат в града дървения материал от планините и плодовете през различните сезони с кораби, те прекопават от тези канали плавателни артерии, които са коси помежду си и спрямо града. Получават реколта два пъти в годината - през зимата, използвайки дъждовете пращани от Зевс, а през лятото, отвеждайки от каналите водите, които земята дава.

Относно броя на мъжете от равнината годни за война, определено е всеки участък да доставя по един военачал-

ник, като големината на участъка е 1800 на 1800 м, а броят на всички участъци е шестдесет хиляди. От жителите пък по планините и от останалите територии се набират безбройно голямо число мъже, които, с оглед на местата и селата, се разпределят по тези участъци и към местните военачалници. В случай на война е определено военачалникът да доставя една шеста част от бойна колесница, така че да станат десет хиляди колесници, два коня с ездачите, чифт коне без колесница с един войник с малък щит, който може да слезе от коня и да се бие пеш, и с един ездач, който да кара и двата коня, двама хоплити, двама стрелци и двама прашкари, трима хвърлячи на камъни и трима хвърлячи на копия, четирима моряка за екипажа на хиляда и двеста кораба. Такава е военната организация в областта на самия цар, докато в останалите девет области е друга, но се изисква време да я изложим.

Властите и длъжностите са организирани още в началото по следния начин: Всеки един от десетте царе управлява в собствения си дял и има власт в своята държава над хората и над по-голямата част от законите, като може да наказва и убива когото пожелае. Но властта и отношенията помежду им се уреждат според предписанията на Посейдон, както изискват традицията и надписът, издълбан от първите царе на орейхалковата плоча, която се намира в храма на Посейдон в средата на острова.

Автор акад. Сергей Иванов
Председател на МАБИК

Прилагане на мед при заболявания на белия гроб

Прилагането на меда при заболявания на белия гроб също е било известно от дълбока древност. **Хипократ** е писал, че медената напитка действа отхрачващо и успокоява кашлицата. **Авицена** препоръчвал при начални стадии на туберкулоза да се прилага смес от мед с венчелисчета от рози (сутрин до 12 часа). Той също така смятал, че лешници с мед помагат при хронична кашлица и способстват за отделяне на храчките.

В народната медицина при туберкулоза на белия гроб прилагали мед с мляко или мед с вътрешната мас на животни (сало от куче, язовец, мечка). Почти преди 100 години, болните с белодробни кръвотечения приемали мед в чист вид и в смес със сок от сурови моркови или репи.

Въпреки многочислените примери, показващи пчелния мед като прекрасно средство при туберкулоза на белия гроб, не следва да му се приписват специфични лечебни свойства при това заболяване. Може само да се твърди, че медът оказва общо укрепващо действие и с това само способства в борбата на организма с туберкулозната инфекция. За доказателство могат да служат наблюдения на група болни от туберкулоза на белия гроб, проведени от автора в клиника, ръководена от заслужилите деятел на науката проф. **Ф.А. Угинцев**. На болните давали 100-150 г мед на ден. В резултат на това при тях се подобрило самочувствието, увеличило се теллото, намалила кашлицата, увеличило се количеството на хемоглобин, забавяла се скоростта на утаяване на еритроцитите. Успели да се получат добри терапевтични резултати при трима болни с белодробен абсцес, лекувай-

ки ги с мед. Подобрил им се апетита, увеличило им се теллото, храчките станали по-малко зловонни и тяхното количество рязко се намалило, дневната диуреза (отделяне на храчки) започнала да преобладава над нощната (до медоленението при болните се регистрира обратно явление). Накрая било забелязано, че медът действа благоприятно на стомашно-чревния тракт; при някои болни прекратил наблюдаваният се порано запек, дейността на червата станала нормална.

Приложение на меда при заболявания на сърцето

Сърдечният мускул работи непрекъснато и за компенсация на енергийния разход се нуждае от глюкоза. За пръв път това било показано още през 1901 г. на Международен конгрес на физиолозите, където се демонстрирало изолирано сърце на топлокръвно животно. Благодарение на прибавената към физиологичния разтвор неколкоко количество глюкоза (0.1 %), изолираното сърце продължило да работи в течение на четири дни.

Употребяването на мед действа благоприятно на сърдечния мускул, тъй като съдържа много лесно усвоима глюкоза. Немският лекар **Теобалд** посочва: "Медът, при сърдечни болести от различен род, оказва скъпоценна услуга на отслабналите сърдечни мускули; от това средство не следва да се отказваме даже и в случаите на захарна болест, тъй като сърдечната дейност, от възвездането в организма на фруктоза или пчелен мед, се подобрява. Във всички случаи, когато излекуването зависи от работоспособността на сърцето, следва наред с дигиталиса да не се забравя и за меда, защото сърцето не само

възбужда дейността си, но и получава храна." Има основание да се мисли, че глюкозата способна за разширяване на коронарните съдове и подобряване на коронарното кръвообращение.

По сведение на редица автори, дългото (1-2 месеца) употребяване вътрешно на мед (по 50-140 г, средно 70 г в деннощие) при болни с тежки сърдечни заболявания, води към подобряване на общото състояние, нормализация състава на кръвта, повишаване процента на хемоглобина, а така също сърдечно-съдовия тонус.

Лечение на заболявания на стомашно-чревния тракт

Народна мъдрост гласи: "Медът е най-добрият приятел на стомаха". Има литературни източници посочващи това, че медът влияе добре на процеса на храносмилане в червата. Някои автори смятат, че медът особено добре помага при запек.

Приетата от човека храна се задържа в стомаха 2-3 часа и по-дълго. В това време тя се подлага на действието на стомашния сок. Било проследено как се придвижва медът по стомашно-чревния тракт и какво влияние оказва на перисталтиката при здрави и болни хора. Изследванията показали, че бариева каша с мед се задържа в стомаха 1-2 часа по-дълго, отколкото чиста бариева каша. Липовият и млечният

мед добре маскират неприятния вкус на бариевата каша. На рентгенограма релефът на стомаха се вижда по-ясно. Придвижването на бариева каша с мед по тънките и дебелите черва по нищо не се отличава от придвижването само на бариева каша или на бариева каша със захар.

Авторът се интересувал как влияе медът на отделянето на стомашен сок. Под наблюдение се намирала група съвършено здрави хора, група болни, страдащи от гастрит с повишена киселинност и група с понижена киселинност. Преди опита изследвали дейността на стомаха на гладно. След

диетично средство при редица стомашно-чревни заболявания, съпроводени с повишение на киселинността: при гастрит и язвена болест. Лекарят **В.П. Григорев** наблюдавал в клиника болен от гастрит с повишена киселинност и пристъпи на болка, съпровождани с понякога с припадване. Оказало се, че единствено ефективно лечебно средство за този болен бил пчелният мед.

Интересни наблюдения били проведени в терапевтичната клиника на Иркутския медицински институт. От 1944 до 1949 там се лекували с пчелен мед 600 болни от язвена болест. **М.Л. Хоткина** описва 302 болни с най-вече типично промишане на болестта. Повишена киселинност имало при 76 болни (34,3%), нормална - при 67 (30,2%), понижена - при 54 (24,7%), ахлорхидрия (отсъствие на киселинност) - при 24 (10,8%). При традиционните диетомедикаментозни методи на лечение клинично, оздравяване настъпило при 79,7 - 84,2% от болните, а болки останали в края на лечението само при 5,9%. Рентгеноскопски е установено, че при традиционно лечение язвата заздравява при 29% от болните, а при лечение с мед - при 59,2% от болните. При лечение с мед се съкращавало средното време на пребиваването на болния в болницата. Било регистрирано общо укрепващото действие на меда, повишавало се телесното телло, подобрявал се състава на кръвта, нормализирала се киселинността на стомашния сок, понижавала се възбудимостта на нервната система. Болните се чувствали спокойни, бодри, жизнерадостни.

Действието на пчелния мед при язвена болест било проверено в

диетичното отделение на Московската болница, носеща името на **А.А. Остроумов**, на 155 болни. Тези изследвания показали, че медът нормализира киселинността, отделянето на стомашен сок, премахва паренето и оригването, прекратява болките и т.н.

Медът при язвена болест оказва двояко действие: местно, способства за заздравяване язвената повърхностна на лигавицата на стомаха (подобно на това, както медът лекува външни рани и язви) и общо - укрепващо целия организъм, особено нервната система. Последното е много важно, тъй като съществува мнение, че язвената болест на стомаха и на дванадесетопръстника възниква в резултат на нарушение на функциите на рецепторите на тези органи.

При язвена болест е необходимо да се приема мед 1,1/2 - 2 часа преди хранене или 3 часа след хранене. Най-добре от всичко е да се приема мед 1,1/2 - 2 часа преди закуска и 3 часа след вечеря. Добър ефект се получава при приемане на мед във вид на разтвор в топла преварена вода. Употребяването на воден разтвор на меда в топъл вид, способства за бързото всмукване без гразнене на стомаха, при това киселинността се намалява. Обратно - меденият воден разтвор в студен вид повишава киселинността, задържа съдържанието в стомаха и гразни червата. Употребяването на мед непосредствено преди хранене стимулира отделянето на стомашен сок.

По такъв начин наблюденията не само на народната медицина, но и на съвременните клиници показва, че пчелният мед е чудесно средство при язвена болест на стомаха и дванадесетопръстника.

Превод:
инж. Б. Манчева
председател на
Екоklub
„Горско начало“,
с. Горско Сливово

Мила Родино,

ти си земен рай,

твоята хубост,

твоята прелест,

ах, те нямат край.

СУРОВОЯДСТВО - Живот без болести

АТЕРХОВ

(Продължение от 119 брой)

Нека си затворим очите за момент и си представим картинно в неговата цялост чудото, което природата извършва. Щом внесем едно единствено житно зърно в човешката фабрика през устата, организмът поема това зърно, разпада го и го разпределя по цялото тяло. Хилядите различни вещества, които са включени в това зърно се движат в различни направления и всяко от тях отива да изпълни своето предназначение. Така различните съставки в едно житно зърно извършват десетки хиляди различни задачи и направляват биологичните функции на организма без никаква грешка и слабост.

Но какво става, когато внесем в стомаха си едно парче бял хляб? То кара стомаха безцелно да работи, то изгаря и се превръща в безполезна топлина или, в най-добрия случай, отива да прибави няколко неспоени тухли и камъни в няколко лениви и лишени от стойност клетки. **Сърцето на човек, който се храни с чисто жито, е твърдо и силно като жълд, а сърцето на човек, който яде бял хляб, е слабо и трошливо като хляба, който яде.** За това свидетелства увеличаващият се брой на сърдечни заболявания и разриви.

Ако по някакво чудо целият свят можеше да се вразуми и да приеме суровоядството, с изключение на някои особени случаи в прекалено напреднала възраст, през следващите 3-4 десетилетия не би имало ненавременна смърт, докато хората достигнат дълбока старост. Смъртността, причинена от яденето на готвена храна надхвърля няколко пъти жертвите от най-голямата война.

В името на всяко безпомощно дете аз пак апелирам към всички учени, просветени хора, националните водачи, Министерството на народното здраве, родителите и добросърдечните хора по цял свят незабавно да сложат край на това ужасно престъпление към малките деца.

Възрастните са свободни да жертват живота си за гибелните удоволствия от варената храна и по този начин да се самоубиват, но те нямат право масово да убиват децата, особено като се знае, че тези хранителни елементи доставят никакво удоволствие, напротив, отравят ги. Неразумно е да се възразява, че когато детето порасне, ще види другите да ядат готвена храна и то самото ще почувства желанието за такава храна. Има милиони хора, които виждат алкохолизма и пушенето на другите, но се държат настрана от тези пороци. Моят дъщеря е вече 6-годишна и разбира всичко - тя вижда готвените хранителни продукти, които другите ядат, но ги отхвърля с цялата си душа. Кой страстен пушач на опиум учи своето невръстно дете да придобие още от люлката навик към наркотичните отрови? Какъв здрав разум подтиква един човек да жертва собствения си син и да го направи равен компаньон на своите отвратителни навици и

страсти? Нека родителите първо създадат едно здраво дете според законите на природата и когато то порасне, нека предоставят бъдещата му посока на действие на неговата собствена воля, точно така, както постъпват спрямо всички други пороци. След прочитането на тези редове никои

телни продукти се поставят на огъня, не се получават никакви загуби в техните хранителни съставки или енергийно съдържание; не се наблюдава никаква смърт в живите растителни клетки и в устройството на атомите не настъпват никакви промени. Те трябва още да докажат, че при създаването на хранителни елементи за човешкия организъм Природата е направила грешка, като не е снабдила с храна в „рафинирано“, варено или изгорено състояние, че операциите, извършвани в печките и кухните са научни мерки, целящи да коригират грешките на Природата, и че изкуствените витамини, създадени от човека, са по-ценни от витамините в Природата. Ако не успеят да направят това, те трябва да признаят трагичната грешка, която са допуснали и отказвайки се веднъж завинаги от варената храна, трябва да си намерят убежище в мъдростта на Природата и да престанат да се месят в устройството на ес-

тествените хранителни продукти, които се подиграват със сетивата ни и изчезват в прозрачния въздух.

БИОЛОЗИТЕ-ГАСТРОНОМИ ТРЯБВА ДА ДОКАЖАТ, ЧЕ ПРИРОДАТА Е СГРЕШИЛА, КАТО НЕ НИ Е СНАБДИЛА С ХРАНИ ВЪВ ВАРЕНО СЪСТОЯНИЕ

Публично апелирам към всички учени да потвърдят моето гледище и да го обявят открито на цял свят или да докажат, че когато ес-

тествените хранителни продукти се поставят на огъня, не се получават никакви загуби в техните хранителни съставки или енергийно съдържание; не се наблюдава никаква смърт в живите растителни клетки и в устройството на атомите не настъпват никакви промени. Те трябва още да докажат, че при създаването на хранителни елементи за човешкия организъм Природата е направила грешка, като не е снабдила с храна в „рафинирано“, варено или изгорено състояние, че операциите, извършвани в печките и кухните са научни мерки, целящи да коригират грешките на Природата, и че изкуствените витамини, създадени от човека, са по-ценни от витамините в Природата. Ако не успеят да направят това, те трябва да признаят трагичната грешка, която са допуснали и отказвайки се веднъж завинаги от варената храна, трябва да си намерят убежище в мъдростта на Природата и да престанат да се месят в устройството на ес-

тествените хранителни продукти, които се подиграват със сетивата ни и изчезват в прозрачния въздух.

Нашият най-верен

ни от Природата за човешкия организъм, докато с всички научни средства, намиращи се на наше разположение, не сме способни да създадем и най-малкия едноклетъчен организъм, докато с помощта на всички познати хранителни съставки ние не можем да изхраним един организъм изкуствено и да го поддържаме дълго време и докато сме успели да разпознаем едва една стотна част от веществата на едно житно зърно. Вярно е, че благодарение на многото извършени изследвания е бил направен значителен прогрес в признаването на различните хранителни елементи и в резултат на това са били открити много хранителни съставки. Но всички тези открития не могат да бъдат от по-голяма важност отколкото изобретяването на изкуствени спътници на Земята. Разликата между изкуствените витамини и естествените съставни елементи, които влизат в състава на едно житно зърно, е от същото естес-

твените хранителни продукти, които се подиграват със сетивата ни и изчезват в прозрачния въздух.

Нашият най-верен

път е да изучаваме грижливо законите на естествената природа, на животинските и растителните организми и така да подпомагаме работата на природата, като за целта използваме всяко естествено средство. Но в никакъв случай не трябва да разстройваме меха-

низмите на природата и едва след това да се опитваме да я преустроим с помощта на мизерни екстракти от жлези и изкуствени витамини.

Когато поставим парче картоф с бучка краве масло в тиган и започнем да го пържим, ние слагаме началото на неговото разрушение още в първия момент. То започва да цвърчи, свива се, става кафяво и изсъхва и ако ние продължим операцията малко по-дълго, картофът се овъгелява и се превръща на пепел. Тази апетитна миризма, която гъделичка ноздрите ни, е ароматът на най-ценните съставки на естествените хранителни продукти, които се подиграват със сетивата ни и изчезват в прозрачния въздух.

Термините „варене“ и „печене“ не трябва да се употребяват в смисъл на приготвяне, застрояване и подобряване, както е било досега, а само в смисъл на разпадане, разрушаване, изгаряне, убиване или унищожаване, понеже чрез тези операции ние разрушаваме най-ценните вещества, които са от жизнено важност за нашия организъм, като по този начин извършваме най-ужасното престъпление срещу цялото човечество.

(следва продължение)

Господ създава първите хора по свой образ и подобие. Следователно, те са били като него съвършени, красиви и умни. Сега обаче народите се различават по физическа красота и интелигентност и това е следствие от неправилен начин на живот, лоши мисли и употребяване на вредна храна от предците им. Постепенно хората рушили телата си и чрез гените предавали осакатеността си на своите потомци. Българите са умни и хубави и това се дължи на високия морал на техните деди и съзнателния им живот в хармония с природата. А как ще изглежда в бъдеще българската нация, зависи от днешните поколения.

10 февруари - ден на Св. Харалампи и на пчеларите

Вълшебството на пчелите - пратеници на свръхнауката за Слънцето

Продължава от 1 стр.

Пчелата се е появила 50-60 хиляди години преди човека. В пещерата Паука (Испания) е открита скална рисунка отпреди 12 хиляди години, на която е изобразено събиране на мед от пчели, гнездящи в скални пукнатини.

Различни митове приписват откриването на пчелите на Дионис или на Аристей. Според Херодот началото на отглеждането на пчелите поставил именно тракийски бог Дионис, който е приемник на анадолийско-тракийския бог на виното и плодородието Сабазий, брат на Богородица.

Най-голям разцвет пчеларството получава в Древна Гърция. Гърците първи поставили прегради в кошерите и регулирали запасите от мед в тях. Гръцките учени и философи изучили хранителните и лечебните свойства на пчелните продукти и ги използвали в рационалното хранене и лечебната практика. Медът бил употребяван редовно от Питагор, Демокрит, Хипократ, Аристотел, защото те били убедени, че в него е разковничето на доброто здраве и на дълголетието. Гениалният Гален (130-210) използвал в своята практика в Рим меда като съставна част на много комплексни препарати. На него дължим употребяването до днес лечебна мас „колд-крем“, чиято основна съставна част е восъкът.

Така от древността до наши дни чудната кехлибарена течност не е престанала да шества в човешката история и да покорява със своите качества, макар че още не е заела напълно полагащото ѝ място в диетологията и в лечебно-профилактичната ни дейност. Може би и това щеше да стане, ако знаехме повече за малките тайнствени и загадъчни хвърковати същества, които го произвеждат.

Всички велики тайни от древността за „свещената геометрия“ са закодирани в най-трайната „писменост“ камъните, сградите, съкровищата. Но за да разберем основата на техните форми, трябва да се

разкрие връзката между пчелите и масоните, казва световноизвестният писател, инженер и учен-новатор Морис Котерел, този който разгада кода на изображенията на майте. Не случайно един от отличителните знаци на масоните е пчелиният кошер. Иерархията на братството им е организирана подобно на кошер. Редовите членове могат да се сравнят с пчелите работнички и войници. Работниците осигуряват събирането и производството на блага (меда), а войниците защитават „кошера“ и най-вече царицата (великият майстор).

Състоящият се от 9 части кошер, поставен и една над друга, е синоним на 9-те нива на подземния свят, на 9-те саркофага на Тутанкамон и на свещеното число, почитано от майте деветката.

Тялото на пчелата е на златни ивици, подобни на слънчевите лъчи. Тя се контролира (програмира) от Слънцето, а медените й пити са съставени от шестоъгълници с ъгли от 30, 60 и 90 градуса форми с тях били използвани в свещената геометрия“, защото съответстват на седемдневното движение на слънчевото магнитно поле по отношение на Земята. Масоните използват също свръхнауката за Слънцето и слънцепоклонничеството. Те почитат хексагона не само поради връзката му с пчелата, но и защото продължителността на краткия слънчев цикъл (11,5 г.) може да се изчисли с помощта на прост хексагон или октагон. Продължителността на дългия слънчев цикъл (3740 г.) също се изчислява с хексагон, поставен в пентагон. Затова не случайно хексагонът, октагонът и пентагонът заедно със слънчевият кръст и

квадратът образуват основата на формите, изобилстващи в „свещената геометрия“. Шестоъгълните килийки на питите на пчелите много помагат и за тяхната комуникативна дейност. Те усилват в тъмнината на кошера трептенията на крилата им, с чиито движения предизвикват слаби нискочестотни вибрации. А извън кошера пак с тези движения - една от най-удивителните форми на общуване, пчелите могат да си съобщават мястото на поле с цветя, намиращо се на разстояние до 10 км.

Най-голямата загадка около пчелата е формирането на поля

ййце. Когато полага яйцето в шестоъгълната килийка, тя оставя и част от спермата на търтея. Точно тук е загадката. Обикновено яйцето се развива в пчела работничка. Но ако майката на кошера умре, се случва нещо доста особено, а то зависи от начина на създаване на кошера.

Когато един кошер стане пренаселен, майката спира да снася яйца и да отделя феромоните, които управляват дейността на пчелите в колонията. Тогава работничките изграждат няколко (4-12) нови килийки за майки (маточници), които висят надолу от питата. Майката снася в тях ларви

излюпва три дни, след като нейната ларва е била поставена в килийката и през следващите пет дни е хранена с богатото пчелно млечице. Вследствие на това тя расте бързо и изпълва маточника, който се затваря за инкубиране. Осем дни покъсно кошертът си има нова майка. Оттам натък тя през целия си живот се храни само с пчелно млечице.

Яйцата на бъдещите работнички се снасят в обикновените килийки, излюпват се на третия ден и са хранени с по-малко количество пчелно млечице на четвъртия и петия ден, а диетата им през шестия, седмия и осмия ден се променя на мед и цветен прашец. Килийката се запечатва и 14 дни покъсно - на 21-я ден след снасянето на яйцето, се ражда работничка. Това става точно след три седемдневни полета от слънчевото лъчение, докато бременността при хората е три „дълги“ полета на слънчевото лъчение, т.е. девет месеца.

Въпросът е в това, как само три дни режим на хранене влияят радикално на гените и то така, че се променят физическите и поведенческите характеристики на пчелата? Явно се случва едно от двете неща: 1) диетата от пчелно млечице просто ускорява метаболизма, а по-голямото количество храна подпомага развитието и растежа и съкращава периода на развитие или 2) смесената диета от пчелно млечице, мед и цветен прашец забавя метаболизма, а по-малкото количество храна ограничава растежа и удължава периода на развитие.

Съкратеният период на развитие на майката обуславя само някои от причиняваните от слънчевите лъчения мутации, докато при работничката мутациите са по-многобройни и значителни.

Лияна ФЕРОЛИ

Електромагнитното слънчево „изпичане“ е причина, която променя работничката в майка, която прекарва само 16 дни в

„микровълновата пещ“, докато при работничката те са 21. За това спомага фактът, че килийките на майката и на работничката са изместени на 90° една спрямо друга, позицията, на която са разположени и двата полуса на електромагнитното излъчване - електрическият и магнитният. Така какавидите на майката са подложени на електрическите мутационни сили, а на работничката - на магнитните. Това обяснява защо килийката на бъдещата майка (маточникът) се разширява надолу под прав ъгъл спрямо стените на килийката на работничката, в случаите когато има нужда от нова майка. Затова е логично, че пчелите се контролират от Слънцето и се ориентират от него, а поведението им става много възбудено и нестабилно по време на електрически бури и в близост до електрически уреди. Дори самата килийка на пчелната пита съдържа в себе си кодирани магнитните полета в истинската им форма.

Пчелите заедно с осите и мравките са най-типичният представител на т.нар. обществени насекоми“. Те имат най-идеалните генетични програми за разумност и справедливост. В това отношение са изпреварили дори човека в битката за най-висш вид. Пък и гордите висши видове са само за украса, тъй като нашата биосфера може да мине и без тях, казва докторът на биологическите науки Виктор Камбуров, понеже в основата на устройството на биосферата са бактериите, които сами поддържат всички биосферни процеси и осигуряват 80% от кръговрата.

Пчелите имат вродени морални правила, които се спазват много строго. Могат да броят, да „провеждат избори“, построили са „демократията“, дори мислят, чувстват, преживяват, лекуват раните, погребват умрелите, не убиват себеподобните си, предават си информация. Тези им качества идват от това, че всички са дъщери на

Раждане на пчели работнички

според начина на хранене. Учените вече смятат, че храненето на пчелата е причина за генетичните мутации, които определят нейната големина, форма и пол. Тя е триполово същество - работничка, царица майка - женски, и търтей - мъжки. Майката се сношава с търтея във въздуха (по време на полет) и съхранява спермата в специална жлеза в опашката. Когато дойде време да снесе яйцата си, тя има две възможности:

- да снесе само яйцето (неоплодено) и от него по-късно да се получи търтей (мъжка пчела). Неоплоденото яйце се развива благодарение на процес, известен като партеногенеза (непорочно зачатие). Всъщност мъжките са клонинги на майката - нейни братя близнаци и същевременно синове;
- да снесе оплодено

на майки, напуска кошера с около половината от пчелите и основава нова колония. Процесът се нарича „роене“. Първата новоизлюпена майка има възможност или също да отлети и да направи нова колония с повечето от работничките, или да остане и да убие другите ларви, за да си осигури върховенството в кошера. Ако пък майката на колонията умре, работничките измъкват една какавида от килийката ѝ и разширяват самата килийка надолу под прав ъгъл спрямо първоначалната ѝ позиция. След 16 дни от ларвата на работничката се появява нова майка. Така излиза, че единствената разлика между определената за работничка пчела и майката е в храната. А този процес е отправна точка и за качествата на пчелните продукти. Бъдещата майка се

"Хората мислят, че каквато храна и да употребяват, както и да мислят и чувстват, могат да бъдат здрави. Това е невъзможно. Здравето е свързано с чистите мисли и чувства, с чистата и доброкачествена храна.
Петър Дънов

една майка, което им гарантира пълно генетично сходство. ДНК-програмите им са изработени от колективния начин на живот, създаден по пътя на естествения подбор, докато човекът вече не се подчинява на естествен подбор, работещ на базата на вродена информация на генетично ниво. Сега той се ръководи от други програми на агресивност, алтруизъм, немощ, властност и т.н. И тъй като човекът е спрял генетичния си подбор, неговите шансове за оцеляване са много малки.

След всичко, казано дотук, е много логично да обявим продукта на загадъчните същества за също толкова тайнствен и необясним - за един килограм пчелите обработват 10 млн. цветове. Според народните ни вярвания медът е божествена храна, произведена от пчелата по магичен начин. Някога се е смятало, че той дава много сила и дълъг живот и стремежът е бил не просто да се притежава, а да се узнае неговата тайна,

ро, дявола и Бога, да бъде вестител на доброто в задочния му разговор със злото. Вероятно поради тази посредническа дейност на златистите хвъркоти и техния продукт пчелата съпровождала българските ритуали при раждане и при смърт. Тъй като медът е символ на ефира (вездесъщия посредник), на небето и на слънцето, той е присъствал и в култовете ни към предците, в най-древните ни обредно-магически действия за омилостивяване и отпъждане на злите сили, в погребалната и помонателната ни обредност. Мъдрите ни обичай са закодирали в себе си свещените тайни, които са търсили и търсят баланса, хармонията. Това казва и прословутото пожелание „*Да ти върви по мед и масло!*“.

Медът в народната памет е нещо като синоним на милост и прощение. И до днес са запазени наши традиции, според които се оставя паничка с мед дори и на злото. Те сякаш казват, че злото

вихрушки, на караконджули и вампири. Пред него повечето от тях отпуснали злите си сърца и се омилостивявали. Мед се оставял също на баба Шарка, до новороденото за оришниците, за да наричат за добро и късмет, и при други важни и опасни случаи.

Омилостивяването на злото, на болестите всъщност е даване на приоритет на доброто. И тъй като **всяка една малка капка мед е ценна, както и най-малкото добро**, тя не бива да се разсипва, разпилява, особено в деня на Св. Харалампи. Каква висша философия. Някога на този ден не трябвало да се работи нищо друго, освен да се добротвори. Символът на тази дейност се изразявал в раздаването на намазан с мед хляб в три съседни къщи, като преди това медът се освещава. В този ден мажели и телата на децата с мед - за здраве. Езотеричното обяснение на това здравно заклинание“ се крие в структурата на меда, състояща се от кристали. И тъй като те генерират най-голяма енергия и памет, най-добре е тези параметри да се формират от чисти помисли. Вярвало се също, че дори заекващото дете може да проговори нормално, ако езикът му се намаже с мед. А тайнството, умножено с вяра, не може да не върши чудеса.

На Чуминден се замисляли и къщите, за да се изметат болестите. Особено чумата. Тя не е унищожена и до днес, най-вече чумата“ на греховете. Но дано те не са препълнили шишето, в което Светецът е затворил страшната болест, защото самият Господ щял да го отвори отново, когато хората станат пак много грешни. А предупрежденията на легендите винаги са се отнасяли за бъдещето. И в миналото, както и сега, се сещаме за тях, когато вече е доста късно. В много краища на България започват да празнуват деня на Св. Харалампи едва след големи чумни епидемии.

Представата за меда, като за небесна храна и еликсир на живота му придава и символа на безсмъртието. Още от древността той е бил знак на познание и мъдрост, на богатство и изобилие, а също и традиционен дар за владетелите. Древните хора са познавали чудодейните качества на меда, знаем ги и днес.

„Месоядството е една от причините за жестокостта и грубостта на хората и за неврастенията. Хората умират, защото има месоядство. Аз отричам месната храна, защото знам, че всички престъпления в света се дължат само на нея.“
Петър Дънов

Д. Мор обобщава това познание в едно изречение: **„Пчелата дава възможност да се лекуват всички наши болести. Тя е най-добрият малък приятел, който само човека има на света.“** Вероятно, за да го направи по-добър - нали в това се състои истинското приятелство.

В състава на меда влизат повече от 70 различни вещества.

възпалително действие. Има и анестизиращо и сънотворно свойство, средство е за възстановяване на физиологичната тъкан и за бързото зарастване на раните. От древността е познат и като противоотрова, а в Египет го използвали за балсамиране, тъй като има и консервиращо действие. Древните римляни и гърци

е нормална - може по всяко време, но в никакъв случай, разтворен в топла вода, тъй като така се разрушава структурата му и загубва лечебните си качества, превръща се в обикновен подсладител.

Въпреки че медът не се препоръчва за малки деца, може да се опита да им се дава акациев мед. Кестено-

Неделчо Димитров

нищо че това било предимство само на Бог. Пчелите били дарени със свръхпроцеса на медопроизводството като награда, че някога спасили света от изгаряне. Като подслушали дявола, те помогнали на Първотвореца да свие Земята, за да стане точно толкова голяма, колкото небето.

Много любопитно е и това, че в митологията пчелата може да прекрочва границата между нашия и отвъдния свят, да свързва злото и доб-

може да се победи само с добро, да се обезсили с любов като потвърждение на библейското „обичай врага си“. Колективната народна мъдрост е прозряла, че когато никой не се сеща да остави паничка с мед на злото, то само си я взема. Праща светкавици да изпият меда от кошериците, плъзват змии, тръгва сърдита ламията да търси любимата си храна. И не само на нея. Медът бил любим и на юди-самодиви и

Изключителните му свойства се дължат на съдържащите се в него ферменти, без които организмът би загинал и при най-питателната храна, тъй като няма да може да я усвои. Той съдържа и соли на калция, натрия, калия, магнезия, желязото, хлора, фосфора, сярата, йода, дори на радия. И още соли на микроелементите манган, силиций, алуминий, бор, хром, мед, литий, никел, олово, калий, титан, цинк и осмий. А те заедно с някои ферменти, витамини и хормони влияят на възбудимостта на нервната система, на тъканното дишане, на кръвообразуването и др. Медът съдържа редица органични киселини (винена, ябълкова, лимонена, млечна, оксалова), а също и белтъчини, витамини, вещества, повишаващи жизнеността и растежа. В него има и витамини (B2, B6, B1, B3, B5, B6, E, K, C и каротин). Макар да са в малки количества, тези витамини са в съчетание с други много важни вещества (въглеводороди, минерални соли, микроелементи, органични киселини, ферменти и др.), което ги прави много лесно усвоими.

Благодарение на изумителния си състав медът притежава имуностимулиращо, антиалергично, противорадиационно, противо-

са запазвали с него месо. Известно е, че трупа на Александър Македонски бил пренесен от Азия в Македония в ковчег, напълнен с мед.

Тъй като в чудодейната течност не виреят бактерии, чистотата му е ненадмината. Това обяснява факта, че медът, открит и в гробницата на Тутанхамон, бил годен за ядене 3500 г. по-късно. Ето защо **винаги е бил смятан за храна на душата и синоним на чистотата на духа.**

Медът нормализира и чревната флора, стимулира стомашната секреция в малки дози в 12,5%-ов разтвор, докато по-високата му концентрация снижава секреторната активност. Много важно е обаче да се яде редовно и то само пресен и съхраняван на сухо и тъмно място, най-добре в стъклени добре затворени буркани, за да не се променят качествата му. Трябва да се знае, че медът е много силна храна и в големи количества шокира организма, предизвиква алергични реакции. Затова е най-добре да се приема след консултации с апи- или фитотерапевт. Ако киселинността на стомаха е понижена, се взема 10-15 минути преди ядене с чаша хладка вода; ако е повишена 1-2 часа след хранене; ако

виреят, наричан още „мъжки“, увеличава потентността. Полезни са и всички останали пчелни продукти. Пергата (преработен пчелен прашец) помага на анемични деца, увеличава еритроцитите, хемоглобина, възстановява апетита и теглото. В Московския медицински институт прилагат успешно цветния прашец за лечение на хипертонична болест.

Известният родопски пчелар Неделчо Димитров е разработил две много сполучливи рецепти, които са помогнали на доста хора. Първата е много успешна за стимулиране на имунната система, особено при грипни и простудни заболявания. Тя включва мед, цветен прашец, пчелно млечице и прополис. С втората, приготвена от същите съставки плюс пчелно млечице от търтей, г-н Димитров е помогнал на няколко души, страдащи от нарушен говор. Родопският апитерапевт съветва за отслабване в продължение на един месец да се взема три пъти на ден преди ядене по една супена лъжица мед, разтворен в хладка вода. Препоръчва и козметични маски, включващи pollen (цветен прашец), мед, яйчен жълтък, белтък, извара, бирена мая.

Оскар Уайлд
Роден на 16 октомври 1854 г.
в Дъблин, Ирландия
Починал 30 ноември 1900 г.
в Париж, Франция

Тя каза, че ще потанцува с мен, ако й донеса червени рози възкликна младият студент, - но в цялата ми градина няма нито една червена роза!

Славейт го чу от гнездото си на дъба, погледна през листата и се зачуди.

- Нито една червена роза в цялата ми градина! - възкликна студентът и хубавите му очи се напълниха със сълзи. - Аз съм про-чел всичко, написано

ните си инструменти и моята любима ще танцува под звуците на арфа и на цигулка. Тя ще танцува тъй леко, че краката й не ще докосват пода, и царедворците, облечени с пъстри дрехи, ще се тълпят около нея. Но с мен тя не ще танцува, защото не мога да й дам червена роза. - Той се хвърли на тревата, зарови лице в ръце и зариди.

- Моите рози са жълти - отговори той, - жълти като косите на русалка, която седи на кехлибарен трон, и по-жълти от нарциса, който цъфти на ливадата, преди да дойде косачът със своята коса. Но иди при моя брат, който расте под прозореца на студента, и може би той ще ти даде каквото искаш.

Тогава славейт отлетя при розовия храст, който растеше под прозореца на студента.

- Дай една червена роза - извика той - и аз ще ти изпея най-сладката си песен!

СЛАВЕЯТ И РОЗАТА

Оскар УАЙЛД

С този разказ редакцията на вестника поздравява читателите си по случай Деня на влюбените, като им пожелава винаги да ценят и съхраняват топлината енергия на Любовта в своите сърца.

от мъдрите мъже, и зная всички тайни на философията, но въпреки това, поради липсата на една червена роза, животът ми е разбит!

- Ето най-послед един истински влюбен каза славейт. Нощ след нощ съм пил за него макар и да не го познавах; нощ след нощ съм разказвал за него на звездите и сега го виждам. Косата му е тъмна като зюмбюлов цвят, а устните му са червени като розата, която желае; но от мъка лицето му е станало бледо като слонова кост и скръбта е сложила своя печат на челото му.

- Принцът дава бал утре вечер - мълвеше младият студент и моята любима ще бъде между поканените. Ако й занеса червена роза, тя ще танцува с мен до зори. Ако й занеса червена роза, ще я държи в прегръдките си, а тя ще склони глава на рамото ми и моята ръка ще стисне нейната. Но в градината ми няма червена роза и затова ще седя самотен и тя ще ме отmine. Не ще ми обърне внимание и това ще съкруши моето сърце.

- Това безспорно е истински влюбен каза славейт. Това, за което аз пея, той изстрада; което е радост за мен, за него е мъка. Наистина любовта е чудно нещо. Тя е по-драгоценна от изумрудите и по-скъпа от хубавите опали. Човек не може да я получи срещу гранати, нито я излагат за продан на пазара. Тя не може да се купи от търговците, нито да се отмери във везни срещу злато.

- Музикантите ще седят на галерията - продължаваше младият студент - и ще свирят на струн-

- Защо плаче? - попита едно зелено гущерче, вирнало опашка във въздуха, и изтича към студента.

- Защо ли наистина? - пошепна с мек, тих глас една маргаритка на своята съседка.

- Той плаче за червена роза каза славейт.

- За червена роза ли? - извикаха те. - Колко смешно! - А гущерчето, което имаше доста цинични възгледи, направо се изсмя.

Но славейт разбираше странната мъка на студента - смълча се на дъба и се замисли за тайната на любовта.

Изведнъж той разпери кафявите си крила за полет и се зарея във въздуха. Мина като сянка през горичката и като сянка се понесе през градината.

Насред моравата имаше прекрасен розов храст, славейт го видя, спусна се към него и качна на малко клонче.

- Дай ми една червена роза извика той - и аз ще ти изпея най-сладката си песен!

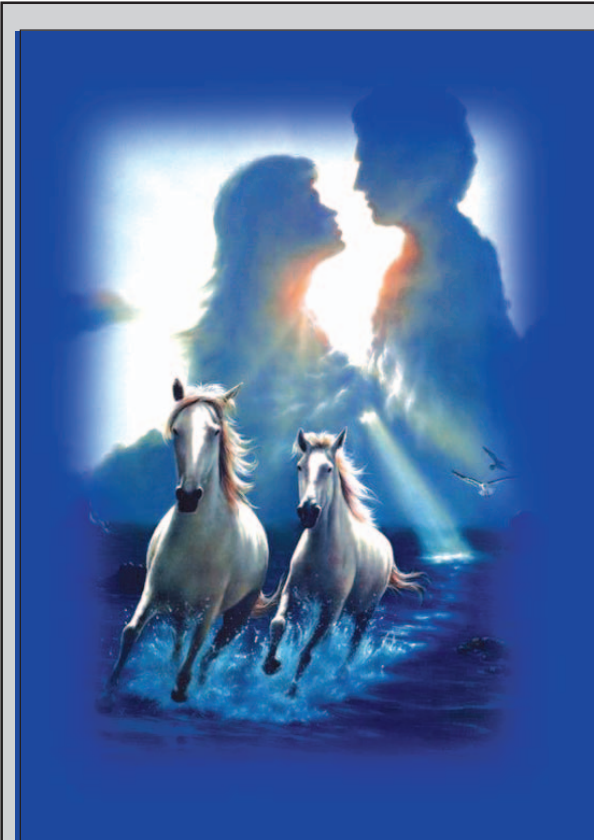
Ала храстът поклати глава.

- Моите рози са бели отговори той, - бели като морската пяна и по-бели от снега на планината. Но иди при моя брат, който расте отвъд стария слънчев часовник, може би той ще ти даде каквото искаш.

Тогава славейт отлетя при розовия храст, който растеше отвъд стария слънчев часовник.

- Дай ми една червена роза - извика той - и аз ще ти изпея най-сладката си песен!

Ала храстът поклати глава.

СВЕТЛА ОБИЧ

Венцислав Йорданов ДИНЕВ

Толкова я заобичах, че ми се стори без недостатък.

Обичта ми се прехвърли върху сестра й,

върху родителите й, върху целия свят. Тогава аз обичах всички хора, всички същества.

Всички бяха добри.

Целият свят струеше от светлина.

Аз се раздавах.

Бих искал да бъда светлина, за да видят всички красотата.

Бих искал да бъда извор, за да пият от мен жива вода, за да пият от мен жива радост, безкрайна радост, божествена радост.

Боях се да не обидя някого.

Бях станал безкрайното добро.

Разтварях се като цвете, което раздава уханието си на всички живи същества.

Аз раздавах Любов.

Толкова много я обичах, че обикнах целия свят и забравих за себе си...

“Защото националните символи залягат дълбоко в съзнанието на всеки, а от там на подсъзнателно ниво се извършват редица процеси, като породената от това мисловна енергия образува един общ поток с неимоверна мощ. Такива мисловни потоци могат да бъдат насочвани за предизвикване на резонансни психо-физични явления, засягащи не само нашата планета и човечеството, но даващи отражение и върху цялата Вселена.“

ПАНАЙОТОВ

Ала храстът поклати глава.

- Моите рози са червени - отговори той, - червени като краката на гълъбите и по-червени от огромните ветрила на коралите, които се люшкат и люшкат в бездната на океана. Но зимата е смразила жилите ми и мразът е нахалпа пъпките ми, и бурята е изпочупила клоните ми, тъй че няма да имам никакви рози тази година.

- Една червена роза е всичко, което искам! - извика славеят. - Само една червена роза! Няма ли начин, по който бий могъл да я получиш?

- Има начин - отговори храстът, - но той е толкова ужасен, че не смея да ти го кажа.

- Каж ми го - рече славеят, - мене не ме е страх.

- Ако искаш червена роза - каза храстът, - можеш да я създадеш от музика и лунна светлина и да я обагриш с кръвта на собственото си сърце. Трябва да ми пешеш с гърди опрени на мой шип. Трябва да ми пешеш цяла нощ, а шипът да проникне в сърцето ти и кръвта на твоя живот да потече в моите жили и да стане моя!

- Смъртта е голяма цена за една червена роза извика славеят, - а животът е много скъп за всички. Приятно е да седиш в зелената гора, да гледаш слънцето в неговата златна колесница и луната в нейната бисерна колесница. Сладък е дъхът на глогината и сладки са сините камбанки, които се таят в долината, и изтравничето, което цъфти по хълмовете. Но все пак любовта е по-силна от живота, а какво представлява сърцето на една птичка, сравнено със сърцето на човека?

И той разпери кафевите си крила за полет и се зарея във въздуха. Понесе се като сянка през градината и като сянка преплува над горичката. Младият студент още лежеше на тревата, където го беше оставил, и сълзите все още не бяха изсъхнали в прекрасните му очи.

- Бъди щастлив! - провикна се славеят. - Бъди щастлив! Ти ще получиш своята червена роза. Аз ще я създам от музика и лунна светлина и ще я обагра с кръвта на собственото си сърце. Единственото, което искам от тебе в замяна, е да бъдеш верен в любовта, защото любовта е помъдра от философията, при все че философията е мъдра, и по-могъща от властта, при все че властта е могъща. Пламенно цветни са нейните крила и цвета на пламък има снагата ѝ. Устните ѝ са сладки като мед, а дъхът ѝ е като дъх на тамян.

Студентът вдигна очи от тревата и се ослуша, но не можа да разбере какво му казваше славеят, защото знаеше само това, което е писано в книгите.

Но дъбът разбра и се натъжи, защото много обичаше славея, който си беше свил гнездо в клоните му.

- Изпей ми една последна песен! - пошушна той. - Много ще ми е самотно, когато ме напуснеш.

Тогава славеят запя на дъба и гласът му звучеше като вода, бълбукаща от сребърно гърне.

Когато той свърши песента си, студентът стана и извади бележник и оловен молив от джоба.

- Има форма - каза си той, докато се връщаше през горичката, - това не може да му се отрече; но има ли чувство? Боя се че няма. Всъщност той е като повечето хора на изкуството: целият е изтъкан от стил, но без всякаква искреност. Не би се пожелвал за някой друг. Той мисли само за музика, а всички знаят, че изкуството е себелюбиво. И все пак трябва да се признае, че има красиви нотки в гласа му. Колко жалко, че не означават нищо, нито има от тях някаква практическа полза! - и влезе в своята стая, легна на тесния си одър, замисли се за любовта и след

малко заспа.

А когато луната изгря на небето, славеят отлетя при розовия храст и опря гърди на един шип. Цяла нощ той пя с гърди, опрени на шипа, и студената кристална луна се наведе надолу и се заслуша. Цяла нощ той пя и шипът се забиваше все по-дълбоко и по-дълбоко в гърдите му, и кръвта на неговия живот изтичаше от него. Първо пешеш за раждането на любовта в сърцата на момче и момиче. И върху най-горното клонче на розовия храст разцъфтяваше великолепна роза, листче след листче, докато една песен следваше друга. Бледа беше тя отначалото, както мъглата, която виси над реката, бледа като стъпките на утрото и сребрилата като крилата на зората. Като отражение на роза в сребърно огледало, като отражение на роза във водна повърхност - такава беше розата, която разцъфтяваше върху най-горното клонче на храста.

Но храстът извика на славея да се притисне по-силно към шипа.

- Притисни се по-силно, малко славейче - извика храстът, - или денят ще дойде, преди розата да е готова.

Тогава славеят се притисна по-силно към шипа и все по-силна и по-силна взе да става неговата песен, защото той пешеш за раждането на мъката в душите на мъж и девойка.

И нежна сянка от руменина се разля в листенцата на розата, като руменината по лицето на

жениха когато целува устните на невестата. Ала шипът все още не беше стигнал до неговото сърце, затова и сърцето на розата оставаше бяло, защото само кръвта на славеят може да обагри сърцето на една роза.

И храстът извика на славея да се притисне по-силно към шипа.

- Притисни се по-силно, малко славейче - извика храстът, - защото денят ще дойде, преди розата да е готова.

Тогава славеят се притисна по-силно към шипа, той допря неговото сърце и жесток пристъп от болка прониза птицата от глава до крака. Все по-

люта и по-люта беше болката и все по-буйна и по-буйна ставаше неговата песен, защото пешеш за любовта, която постига съвършенство чрез смъртта, за любовта, която не умира и в гроба.

И великолепната роза стана червена като изгрева в небето. Червен бе венецът от листенца и червено като рубин беше сърцето.

Но гласът на славеят започна да глъхне, крилицата му запляскаха и пелена се спусна пред неговите очи. Все повече глъхнеше песента му и той усети нещо да го задавя в гърлото.

Тогава от него се изтръгна още един сетен изблик на музика. Бялата луна го чу, забрави зората и се спря в небето. Червената роза го чу, потрени цялата от възторг и разтвори своите листенца на студения утринен въздух. Ехото го отнесе към синкавите гънки в планините и изтръгна пастирите от техните сънища. Той премина през тръстиките на реката и те предадоха неговия отглас чак до морето.

- Виж, виж! извика храстът. Розата е вече готова.

Но славеят не му отговори, защото лежеше мъртъв във високата трева с шипа в сърцето.

А по пладне студентът отвори прозореца и погледна навън.

- Я какъв чуден късмет! възкликна той. - Ето червена роза! Никога в живота си не съм виждал друга като нея! Тя е тъй хубава, че положи-

телно трябва да има дълго латинско име.

И той се наведе и я откъсна. След това си сложи шапката и изтича към дома на професора с розата в ръка.

Дъщерята на професора седеше на входа и навиваше синя коприна на чекрък, а нейното кученце лежеше в краката ѝ.

- Ти ми каза, че ще танкуваш с мен, ако ти донеса червена роза! - извика студентът. - Ето най-червената роза на света. Ти ще я носиш довечера до сърцето си и когато танкуваме заедно, тя ще ти разказва колко те обичам!

Но момичето се навъси.

- Страхувам се, че няма да отива на роклята ми - отвърна то, - пък и племенникът на шамбелана ми изпрати няколко истински скъпоценни камъка, а всеки знае, че скъпоценните камъни струват много повече от цветята.

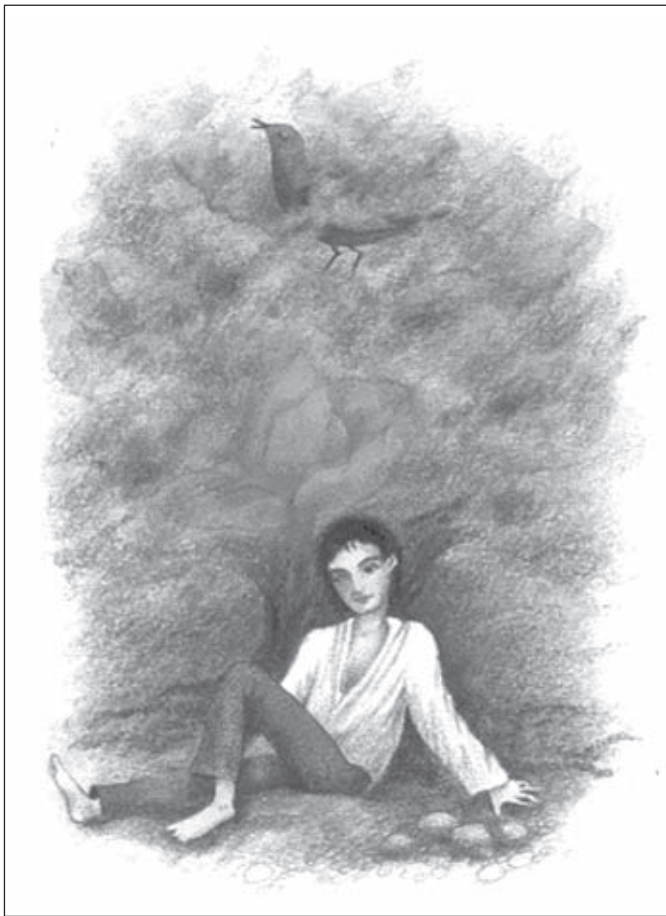
- Честна дума, ти си много неблагодарна! - каза ядно студентът и захвърли розата на улицата, където тя падна в канавката и една каруца я смачка с колелото си.

- Неблагодарна ли? - отвърна момичето. - Знаеш ли какво ще ти кажа? Ти пък си много груб и, в края на краищата, кой си ти? Само някакъв си студент! Ами че аз не вярвам да имаш дори и сребърни закопчалки на обувките си като племенникът на шамбелана!

И тя стана от стола и влезе вътре.

- Какво глупаво нещо е любовта! - рече студентът, когато си тръгна. - Тя не е и наполовина толкова полезна като логиката, защото нищо не доказва, винаги разправя неща, които няма да станат, и те кара да вярваш в неща, които не са верни. Всъщност тя е съвсем непрактична, а понеже в нашия век да бъдеш практичен значи всичко, аз ще се върна към философията и ще изучавам метафизика.

И той се върна в стаята си, издърпа голяма прашна книга и седна да чете.

Равносметка

Съмърсет МОЪМ

Хората мамят себе си, като приемат самодоволно момента, когато тяхната любов се прероди в онова, което те наричат крепка и трайна привързаност. Като че привързаността има нещо общо с любовта.

Привързаността се създава от навика, общността на интересите, жизнените удобства и страха от самотата. Това по-скоро е утешение, отколкото радост. Ние сме изменчиви създания; промяната, това е въздухът, който дишаме, и нима вторият по сила наш инстинкт не трябва да се подчинява на общия закон.

Сега ние не сме онези, които бяхме миналата година, а също и тези, които обичаме. Ако с промяната си продължаваме да обичаме човека, който също се мени, това е щастлива случайност. Често пъти, станали вече други хора, ние правим отчаяни, жалки усилия да обичаме у един променен човек онзи, когото някога сме обичали. То е само заради това, че когато ни обладае силата на любовта, тя ни изглежда много силна и се самоубеждаваме, че ще трае вечно. Когато угасне, ние се засрамваме и - измани, внимане се си в слабост, вместо да приемем промяната на нашето сърце като нещо напълно естествено. Опитът на хората е изработил у тях двойствено отношение към любовта. Те не ѝ се доверяват. Колкото я обвиняват, толкова и я възхваляват. Щастие, което носи тя, може да е най-възвишеното щастие, достъпно за човека, но много рядко е безоблачно. Разказът за любовта обикновено е разказ с печален край. Хората много пъти са роптали против нейната власт. Изпълнени с негодувание, са молили небето да ги избави от нейното бреме. Те се наслаждават на своите окови, но ги и ненавиждат, като знаят, че са окови. Любовта не винаги е спяпа и може би няма нищо по-мъчително от това да обичате с цялото си сърце някого, за когото знаете, че не е достоен за любов.

“Силата на човека е в мисълта. Тя създава цялата вселена. Тя е творчески принцип. Когато всички хора се обединят в своята мисъл, и невъзможното става възможно.”

Петър Дънов

“Ако няколко добри хора съсредоточат мисълта си към доброто на своя народ, те биха постигнали големи резултати.”

Петър Дънов

Курс по Силва метод

ДВЕ ПРАКТИЧЕСКИ МАГИЧЕСКИ УПРАЖНЕНИЯ

/Продължение от миналия брой/

Бърт продължи да обяснява, че всички ние всеки ден сме бомбардирани със стотици внушения, повечето от които отрицателни. Замислете се за часовете, загубени от повечето от нас пред телевизора. По правило пред телевизора се отпускате, а понякога и дремем в едно състояние, което, както видяхме, се доближава до изключително благоприятното за внушения алфа ниво. И какви „чудесни“ внушения поемаме от тази „дървена кутия“ например разкази за главоболия, гастрити, настинки, алергии...

Един голям източник на отрицателни изрази се намира в самите нас. Както видяхме, изрази като „гади ми се“ могат да се вземат много насериозно, ако вътрешното ни съзнание ги чуе. По принцип то е защитено от силната област на динамичното бета ниво. От време на време обаче има моменти, когато бета се „успокоява“ те са много кратки и рядко ги забелязваме. Ако по време на тези моменти на отслабване чуем или нашият ум възприеме някой негативен израз, възможно е той да се промъкне в подсъзнанието и да се превърне в една от тухличките, които лека-полека изграждат някое огромно ограничаващо убеждение.

Един от ключовите изрази, които научаваме в „Контрол на ума“, е „Кансъл! Кансъл!“ /Невалидно! Невалидно!/. От момента на програмиране срещу ограничаващите убеждения чрез Метода Силва „Кансъл! Кансъл!“ се превръща в ефективна противотрова срещу онези малки ухапвания от отровни внушения, които понасяте всекидневно.

Идете до някой непознат и му кажете нещо от рода на: „Изглеждаш ужасно днес“. Ако веднага ви отвърне: „Кансъл! Кансъл!“, ще разберете, че пред вас стои завършил Метода Силва.

Ние, хората, като една огромна армия от малки богове, даваме оценка за всичко около нас. Това е добро, онова е лошо. Огънят е добър и лош, водата също, времето ужасен ден, прекрасен ден а всички те в действителност са нито добри, нито лоши. Огънят си е огън, независимо дали готви нашата храна или изгаря нашия дом. Водата си е вода, независимо дали утолява жаждата ни или ни дави... и така нататък.

Бърт ни даде един хубав и забавен пример за различните гледни точки на едно и също нещо. Разказали му го двама негови близки приятели, Харви и Памела Маршал. Памела, която била писател, трябвало да пътува за Ню Йорк за среща с издателя си. Там отседнала при брата на съпруга си, Джордж и жена му.

В нощта след пристигането ѝ в Ню Йорк, се обадила на мъжа си:

Харв казала му тя, жалко, че не дойде. Тука е толкова красиво!

Виж какво отвърнал ѝ той, имам доста работа, но щом е толкова хубаво, ще дойда. Може Джордж да ме вземе с колата от аерогарата. Я ми го дай за малко да го питам.

Извикала го тя и Джордж взел слушалката.

Реших все пак да дойда до Ню Йорк казал му Харви.

Кога?

Утре.

Да не си полудял! възкликнал Джордж.

Защо?

Не можеш да си представиш какво става тук. Вълна вилнее най-лошата буря за последните осемдесет години. Нещо ужасно е! Такъв сняг вали, че нос си не можеш да видиш. Не можеш да си изкараш колата. Не можеш да намериш такси. Най-добре си стой там.

И след като си поговорили още малко за ужасните метеорологични условия в Ню Йорк, затворили телефоните. Харви се почувдал какво точно става. И Памела и брат му били в Ню Йорк. Тя му каза колко е хубаво там, а брат му колко е лошо. Обади се пак на Па-

мела.

Пам, я ми кажи как е времето там?

Чудесно, страхотно!

Иди до прозореца и ми опиши какво виждаш.

В този момент гледам през прозореца навън и там е най-красивото нещо, което някога съм виждала. Снежинките са като перца. Всичко е толкова пухкаво и тихо, толкова красиво и чисто. Единственото, което виждаш, е ширналата се белота дори автомобилите не се виждат...

Една и съща гледка, различни гледни точки каза Бърт. Вече сигурно сте добили представа за величието на делото, което ви представя. Ако сте типичният случай, къщичката на вашите мисли е била изоставена от доста време. Много прах се е натрупал по ъглите, боклуци в цепнатините, по таваните висят паяжини. Със сигурност няма да можете да разчитате едно толкова мръсно място за един следобед. Същото се отнася и за „Умственото разчистване“: нужно е време и постоянство. „Контролът на ума“ ще ви предостави инстру-

тода Силва по целия свят. Запомнете, че всеки път, когато се озовавате в алфа нивото, в което ще навлизате от следващото упражнение, умът ви ще става по-лесно податлив на внушения и това, което чува, което му казва заслужава да се обмисли много внимателно.

Ще чувате думи и термини като: „ниво на ума“, „дълбоко, все по-дълбоко“ и освен това ще броим по различни начини. Всичко това е направено, за да може умът ви да навлезе в състоянието, физически постижимо само по време на сън алфа нивото. Разбира се, в алфа прекарвате доста време когато спите или малко преди да заспите. Сега обаче ще се научите как да навлизате в това ниво съзнателно и докато сте будни. Накрая ще стигнете до този момент, в който ще изоставите всички видове броене и ще навлизате директно в алфа нивото, само при затваряне на очите и с едно дълбоко вдишване.

В упражнението ще ви кажа да сътворите с вашата фантазия едно място, според вас най-спокойното и отпускащо място, което може да съществува. Може да е морски бряг, където чувате лекия шум на вълните и чувствате полъха на морето да гали лицето ви имайте предвид, че колкото повече активизирате сетивата си, толкова по-добър е резултатът. Може да ловите риба в някоя тиха рекичка или да сте някъде другаде сред природата. Един курсист веднъж ми каза, че си представил, че се намира в космическа станция и от там наблюдава спокойно земята под него. Единственото нещо, което може да ограничи вашето място за отпускане, е фантазията ви.

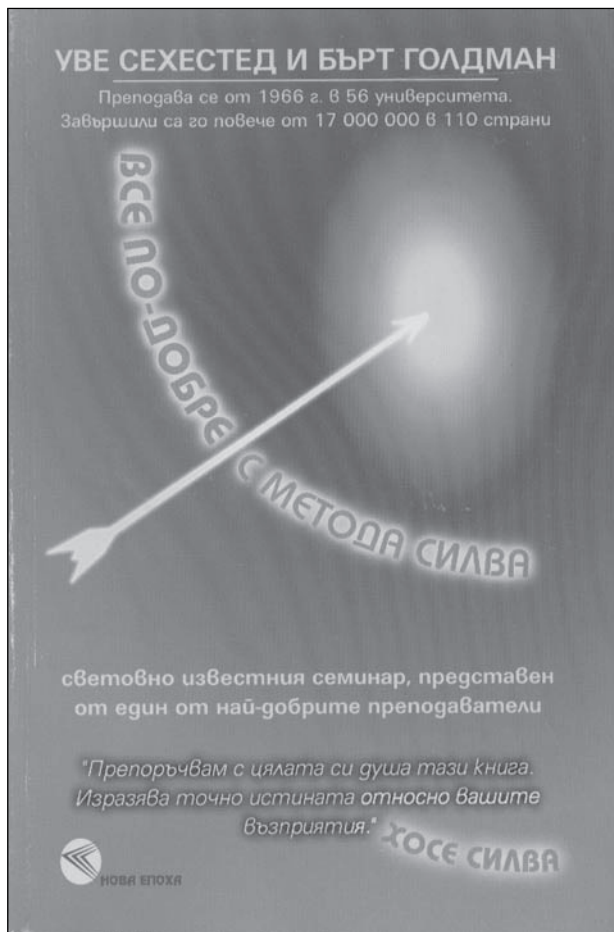
Можете да видите вашето място като на филмова лента. Някои може не толкова да го видят, колкото да го почувстват и това е така, защото всички сме различни. И още нещо много важно: не се опитвайте да проектирате някаква картина върху клепачите си или да използвате очите, за да го видите. Помнете, че използването на очите и тяхното фокусиране е неблагоприятен фактор за навлизането в алфа.

Бърт ни каза да седнем колкото може по-удобно /ха! / и да отпуснем клепачи, докато очите се затворят едновременно с броенето в обратен ред. Каза, че ще „издаде един звук с пръсти“ това ми се стори много глупаво и в този момент ние ще се проектираме в мястото, което сме избрали. Последва краткото броене и щракане с пръсти.

Първите няколко минути бях много затруднен да задържа каквато и да било картина в ума си трябваше да свърша доста неща едновременно. Да отпусна тялото, да затворя очи, да се съсредоточа върху картината, да преодолее всички странични мисли, които бяха готови да ме разсеят, и най-вече да игнорирам протестите на задните ми части, които избухнаха с нова сила, докато заемах „по-удобно“ положение на твърдата седалка.

Както и да е казах си наум и някак си се предадох на естествените си мисли. Нещо, което трябваше да направя от самото начало. Веднага външните дразнения започнаха да избледняват и, ако не изчезнаха напълно, то поне станаха по-незабележими. След това се намерих не в едно, а на две спокойни места. Първото беше действителна картина, която си спомних от една разходка с лифт в Швейцария, където омайващата природа и спокойната обстановка ми оставиха едни незабравими впечатления. На другото, измислено от мен, имаше една виеща се рекичка, няколко високи дървета, зелена ливада и синьо небе с хубави, бели облаци.

Съсредоточих се върху второто място. Швейцарската сцена ми се стори много динамична постоянно се променяше, защото я наблюдавах от кабинката на лифта и това ме разсейваше /по-късно разбрах, че подобни неща често разсейват неопитния, но с малко упражнения могат да се преодолеят/. Едва успях да

ментите, с които ще работите. От вас се иска желание и постоянство, за да свършите работата.

Бърт погледна часовника си и отбеляза колко бързо си минава времето.

Първото упражнение ще е много кратко каза той. Целта му е да ви накара да отпуснете ума си и когато това стане, ще видите, че се отпуска и цялото тяло. Защото е невъзможно да се отпусне едното без другото преди малко видяхме колко силно са взаимосвързани умът и тялото.

Това упражнение ще ви даде, както се казва, един първи импулс и ще ви накара да привикнете към последователността на метода. Процедурата е една и съща за всички упражнения, които ще правим, а те не са малко. Съмнявам се, че с първото упражнение ще навлезете действително в алфа нивото, но така или иначе то не цели това. Ако обаче успеете, ще ви покаже мащабите на вашите възможности.

Както става при всички упражнения, аз ще ви чета от едно ръководство, издадено от Центъра Силва. Точното възпроизвеждане е много важно, защото всичко, което ще чуете, представлява в голямата си част изследвания на Силва и неговия екип. Ръководството е стандартизирано за всички преподаватели на Ме-

"Да желаете малко, да вършите много - това е посоката на Четвъртото измерение."

"Енергията постоянно еволюира във Вечността."

Петър Дънов

се отдам на спокойната картина с малката ре-
кичка и Бърт започна да говори. Почти му се
ядосах.

С няколко думи той ни подготви за следва-
щото упражнение и отново преброи. Увери
ни, че се чувстваме чудесно, по-добре от пре-
ди и ни каза да отворим очи.

Имате ли въпроси? попита.

Огледах се наоколо и видях гора от ръце.
Бърт направи знак на един господин вляво
май Джо се казваше.

Как е възможно да се настаним удобно на
тези ужасни столове? попита той /идваше
ми да изръкопляскам/.

Бърт се усмихна.

Радвам се, че зададохте този въпрос. Ко-
гато аз се обучавах в „Контрол на ума“, бях-
ме в една голяма зала, постлана с дебел ки-
лим. Всеки път, когато трябваше да навли-
заме в нивата, всички включително и аз
сядахме на пода. В резултат на това, доста
време след семинара трябваше да лягам на
пода, за да мога да навляза в нивата. За раз-
лика от мен вие няма да имате този проблем
и след време ще навлизате в нивата в какво-
то и да е положение на тялото с малко прак-
тика ще успявате дори прави.

Да, но не мисля, че мога да се отпусна на
тези твърди столове настояваше Джо.

Ще можеш, повярвай ми. Виж какво пра-
вят някои от привържениците на Йога, за да
навлязат в съответното ниво. Седят на пода
и колкото по-твърд е той, толкова по-добре
изправени, без облегалка за гърба и с преп-
летени крака. Основната цел на тази поза е
да не се отпускат и да заспиват. Въпрос е са-
мо на упражнение и дисциплина.

После Бърт посочи към една госпожа, коя-
то седеше на първия ред.

Тя се оказа прекалено дребнава:

Какво имате предвид под „ще издам един
звук с пръсти“?

Бърт вдигна ръка и щракна с пръсти, пов-
дигна леко вежди и каза:

Ето пак много хубав въпрос. Защо не ка-
зах просто „ще щракна с пръсти“. Поради ед-
на много важна причина. Няма съмнение, че
това имах предвид щракна отново, но ко-
гато навлезете в нивата и особено в ниските
нива алфа или тета, съзнателният ви ум, кой-
то „знае“ всички тези неща, е почти изклю-
чен. Подсъзнанието свръхсъзнанието ви,
както предпочитаме да го наричаме ние ре-
агира на разговорната реч по различен начин:
то не предполага нищо, възприема всички думи
буквално, с фонетичното им съдържание.

Повечето пъти подсъзнанието на повечето
хора възприема думата „щрак“ като издава-
не на остър звук. Същата дума обаче особе-
но ако не се произнесе чисто, може да се чуе
като страх. За да предотвратим значи една
грешна интерпретация на думата, избягваме
да я използваме, въпреки че тя си върви с
фразата „щракам с пръсти...“

Става дума за едно много важно понятие,
към което ще се върна по-детайлно впослед-
ствие. Бих искал за тази вечер да спрем с въ-
просите дотук с много от тях ще се занимаем
утре. Сега да продължим с второто упражне-
ние и след това да се прибираме по домове-
те.

Бърт прекоси залата и се изправи зад ка-
тедрата. Разтършува се нещо и след малко
вдигна един касетофон, за да го видим всич-
ки.

Този път ще използваме „звука на Кон-
трол на ума“, за да ни помогне при навлиза-
нето в нивото. Основният звук се състои от
един тон, повтарян десет пъти в секунда же-
ланата честота на алфа нивото върху който
е записан един метроном. Ритъмът на мет-
ронома започва доста бързо около 100 уда-
ра в минута. Той подтиква физическото тяло
и особено мозъчните вълни да забавят свое-
то действие.

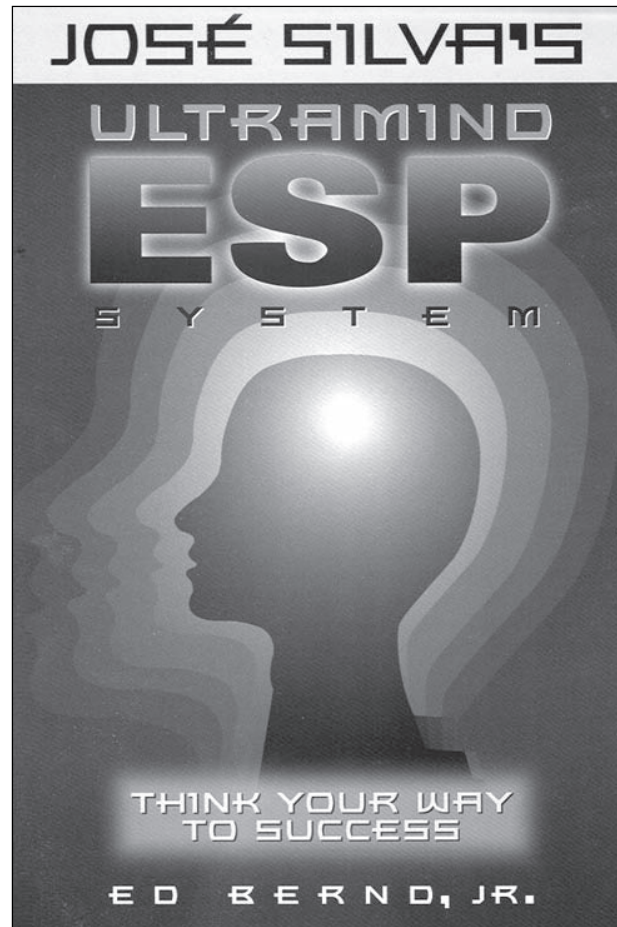
Бърт пуна касетофона и един стържещ звук
изпълни залата приличаше много на скър-
цането на скорец. Наред с него се чуваше тра-
кането на метронома. После той спря касе-

тофона.

Добре, заемете всички удобно положение
каза го с една широка иронична усмивка.
Този път, вместо да затваряте веднага очи,
вгледайте се в някоя точка на тавана, при-
близително ето тук... посочи нагоре към
тавана. Това ще умори очите ви и те ще
искат да се затворят. Оставете ги да се зат-
ворят в момента, в който почувствате необ-
ходимостта. Ако междувременно не са се
затворили, ще ги затворите, когато ви ка-
жа аз.

Така започнахме второто пътешествие в
неизвестното. Не беше минала и една мину-
та и очите ми започнаха да се насълзават, гле-
дайки втренчено в посочената точка на та-
вана. Оставих ги да се затворят. След това,
без много-много приказки, Бърт ни насочи
към основната част на упражнението физи-
ческото отпускане. Учудих се, когато открих
колко трудно беше в действителност. /По-
късно научих с облекчение, че тази функция
на организма става почти автоматично/.

Започнахме от черепа, съсредоточихме се върху

него, изследвахме го, почувствахме го, добихме,
колкото е възможно, представа за него. После се
отпуснахме и го оставихме. Съсредоточихме се
върху челото, следвайки същата процедура. Сля-
зохме бавно по лицето, врата, раменете, ръцете и
цялото тяло.

Някъде около лявото рамо умът ми започна
да блуждае. Замислих се за някои неща. Всичко,
което чух до момента, имаше един познат нюанс.
Известно време бях прекарал в изучаване и то
с много голям интерес на различни методи за
упражняване на ума от хипноза и Християн-
ство до Йога и трансцендентална медитация. На-
чалните ми подозрения, че „Контролът на ума“
няма да е нещо повече от една адаптация на ня-
кой от тези методи, започваха да се потвържда-
ват. Особено от момента, в който ...

Чух думата колена и се съсредоточих пак вър-
ху това, което изпълнявахме. Тук бях, за да на-
уча пет неща, а не да се унасям. Отбелязах си оба-
че при първа възможност да атакувам Бърт с
тези мои размишления.

Продължихме с равновесието в тялото и завър-
шихме с върховете на пръстите. След това проце-
дурата тръгна обратно: първо стъпалата, след то-
ва краката, и накрая цялото тяло, докато преста-
нем да го усещаме, и започна да ни се струва, че
умът е нещо отделно и отдалечено от телесната
глина, в която е опакован. Продължих по този
път, следвайки с лекота указанията на Бърт.

А той продължаваше да ни дава различни
наставления: някои бяха защитни, като нап-

имер, че в „Контрола на ума“ аз имам вина-
ги контрол; други бяха превантивни, като нап-
ример никога да не се научавам да благоприят-
ствам някои сериозни болести; трети бла-
готворни, като „всеки ден, по всякакъв начин
ставам по-добър, все по-добър“ /девизът на
Силва/; и, накрая, някои свързани с по-лесно-
то навлизане в нивото алфа.

Осъзнах, че слушах всичко това в едно от-
къснато и нереално състояние, в което извед-
нъж разпознах алфа. Значи това било алфа...
Алфа! Докато се усетя и ентузиазмът ми бър-
зо-бързо ме върна във висините на бета. Дя-
вол да го вземе, два пъти да го вземе! Ако бях
двама човека, щях да се прасна в лицето от яд
заради тази глупост. Тъкмо успях да прибли-
жа най-желаното състояние на алфа и ведна-
га изскочих от него.

Голяма вътрешна борба беше, докато се ус-
покоя и се върна към почти същото умстве-
но и телесно състояние на отпуснатост, на
което се насладих за толкова кратко. /По-къс-
но научих, че това прекъсване не е нещо нео-
бичайно/. В този момент Бърт ни каза да се
пренесем в мястото ни за отпускане. И дока-
то се наслаждавах отново на криволиещата
си рекичка, чух той да казва:

Когато чуе пак гласа ми, ще е изминал
един час в това ниво.

За момент си помислих, че ще трябва да се-
дя толкова много време на онази твърда ска-
ла /в моето място бях заместил твърдата се-
далка със скала. Все още не можех да пре-
върна едно легло с пирони в легло, покрито с
рози!/. После се сетих, че Бърт ни беше казал
как в нивото алфа ходът на времето се про-
меня както и при един сън: нещо, което ни
се струва, че е продължило часове, в реално
време може да отнеме само минутка.

Още веднъж почувствах, че се унасям в ма-
гическото състояние на нереалното /а дали
не става обратното, тази алфа да е реално-
то?/. Една пеперуда изведнъж прелетя покрай
главата ми и за малко не ме върна в бета. От-
къде ли дойде? Аз ли я създадох? Да не би
умът ми сам да повика това красиво създа-
ние? Беше прекрасна.

Доста бързо обаче Бърт започна да чете се-
рия от твърдения, подготвяйки ни за пред-
стоящото упражнение по „Ефективна сетив-
на проекция“ /ESP/, както го нарича Силва.
Така, в крайна сметка, ще можем да проник-
ваме с ума си в „неодушевената материя“ и в
различните видове „жива материя“, която об-
хваща цялото разнообразие от растения и жи-
вотни. Там ще можем да „откриваме анома-
лиите“ и да използваме огромната сила на
ума, за да възстановим „отново равновесие-
то“ ако „това е необходимо и благотворно
за човечеството“. Това ме заинтригува.

Почувствах отпуснатия си ум, освободен от
всички ограничения, да попива всичко това
като гъба. Почти кимнах с глава в знак на
пълно съгласие с твърденията, които Бърт че-
теше, че всички тези изключителни способ-
ности ще се използват за „доброто на чове-
чеството“ и така няма да могат никога да нав-
редят на човешки същества.

След около минута той преброи и ни изведе
от това възхитително бленуване без никак-
во желание се завърнах пак в бета. Забеля-
зах, че по същия начин реагира цялата зала
почти никакъв звук или движение не се усети
след нареждането: „Отворете очи!“. Малко
след това шумът се усили. Заскърцаха столо-
ве, тихо се размърдаха тела и разговорите от
шепот прераснаха в приглушено мърморене,
докато всички в залата споделяха помежду си
преживяванията и реакциите си в алфа ниво-
то. Нямах съмнение, че повечето бяха дос-
тигнали успешно алфа. Бърт вдигна ръце и
повиши глас, за да надвика шумотевицата в
залата. Каза ни, че за тази вечер сме приклю-
чили и че ще ни чака утре вечер.

Уве Сехестед

Из „ВСЕ ПО-ДОБРЕ С МЕТОДА СИЛ-
ВА“

(следва продължение)

"Докато поне 9 човека, живеещи на планетата, имат стремеж към осъзнаване на Божественото земно битие, ведическата цивилизация е жива. А те не са девет, а стотици хиляди все повече откриват истината в себе си и променят начина си на живот. Скоро те ще станат милиони, но преди това стотици хиляди трябва сами в себе си да открият загадката, да разберат причината за катастрофата.
"Из "Обредите на любовта" Владимир Метре

Науката за образите

ПРОСТИ РЕШЕНИЯ НА СЛОЖНИ ПРОБЛЕМИ

(Продължение от миналия брой)

Още една практическа полза от провала или спирането на махалото представлява умението да се решават всевъзможни проблеми. Това може да е сложна жизнена ситуация, конфликт, неблагоприятно обстоятелство, затруднение или просто задача.

За всички сложни проблеми съществуват прости решения. Ключът винаги е на повърхността, въпросът е как да го видим. А за това ни пречи махалото, създадо този проблем.

Деструктивното махало има за цел да получи от вас енергия. За това му е необходимо да фиксира честотата на мисленото ви излъчване върху проблема. Най-лесно е да го направи, като ви убеди, че проблемът е сложен. Щом сте приели такива правила на играта, спокойно могат да ви хванат за ръка и да ви поведат в заплетения лабиринт.

Едва по-късно ви идва наум, че работата е от проста работа.

Ако човек бъде из-

плашен, разтревожен, озадачен или се използват комплексите му, той лесно ще се съгласи, че проблемът е сложен и ще се хване на въдицата. За много проблеми е широко разпространено мнението, че нямат прости решения. Всеки човек

през целия си живот постоянно се сблъсква с различни затруднения, особено ако е нещо ново и непознато. В крайна сметка всеки има твърдо установения навик да посреща проблемите с опасение, а понякога дори и с благоговееен страх. Вследствие на това те се превръщат в още един конец на марионетката.

Махалото може да действа както чрез привържениците си,

т.е. свързаните с този проблем хора, така и чрез неживи предмети. То фиксира излъчването на мислената енергия на определена честота и смуче енергия, докато човек се тюхка над проблема си. Струва ви се, че фиксирането на честотата върху предмет би ви помогнало да се съсредоточите. Как това би попречило на решаването на проблема?

Махалото фиксира мислите ни в много тесен сектор от информационното поле. А решението може да е извън този сектор. Следователно човек мисли и действа в границите на тесен коридор и няма възможност за по-широк поглед. Нестандартните и интуитивните решения идват винаги когато човек се освободи от махалото и придобие свободата да мисли в друга насока. **Защото тайната на гениите е там, че те са свободни от влиянието на махалата. Докато мислените честоти на обикновените хора са завладени от махалата, тези на гениите са способни свободно да се прех-**

върлят и да навлизат в непознати области на информационното поле.

Но как трябва да постъпваме, за да не попаднем в клопката? Не бива да потъвате в проблема, не позволявайте на махалото да ви въвлече в играта си. *Отдайте се под аренда.* Действайте както обикновено в подобни ситуации, но не като участник в играта, а като страничен наблюдател. Поглед-

нете на ситуацията отгоре. Помнете, че искат да ви хванат за ръка и да ви отведат в лабиринта. Не позволявайте проблемът да ви изплаши, да ви обсеби, да ви обезпокои и озадачи. За начало си спомнете, че винаги съществува

много просто решение, и не приемайте натрапеното ви.

Ако сте се сблъскали с проблем или пречка, осъзнайте отношението си към него. Той може да поражда у вас страх, объркване, негодуване, униение и т.н. Необходимо е да смените обикновеното си отношение към възникналата трудност с напълно обратното и тя сама ще се ликвидира или ще я решите бързо и лесно. Въпреки стереотипите и навиците, посрещайте всеки проблем не като пречка, изискваща преодоляване, а като част от пътя, който трябва да изминете. Не оставяйте в себе си място за проблема, бъдете празен за него.

Когато ви предстои да решите някаква задача, изискваща да помислите, не се хвърляйте веднага в логически разсъждения. Подсъзнанието ви е в пряка връзка с информационното поле. Там вече съществува решението на всяка задача. Затова първо се отпуснете, изгонете и най-слабия страх и безпокойство. Защото знаете, че решение

има. Разхлабете се, спрете мислите си, съзерцавайте пустотата. Твърде вероятно е решението да дойде тукатси. Ако не се получи, не се тюхкайте, а включете мисловния си апарат. Следващия път ще стане. Подобна практика развива способността ви да получавате достъп до интуитивните знания. Само е необходимо да я превърнем в навик.

Този метод наистина работи, ако успеете да се освободите от махалото и да се отдадете под аренда. Това обаче е полесно да се каже, отколкото да се направи. По-нататък от книгата ще научите нови начини за общуване с махалата. Защото ние сме едва в началото.

А не ви ли се струва, че и аз съм ви хванал за ръчичка и ви водя в лабиринта? Правилно, бъдете свободни дори от тези, които философстват за свободата ви.

(следва)

Вадим Зеланд
Трансърфинг на реалността

ПРЕЧИСТВАНЕТО

Станислав СПАСОВ

Както всички знаем, пречистването е процес, при който се отстраняват някакъв вид замърсявания. То е премахване на онова, което не е необходимо, което е привнесено от вън и е излишно, което по някакъв начин пречи. И неговата цел е да се достигне първичното ниво, при което всичко е идеално и в най-добрата си форма.

Колкото и изтъркано да е, може би, все пак ще е от полза още веднъж да вземем за помощник тривиалното сравнение, че човешкото тяло наподобява дреха,

а самата наша същност е този, който носи тази дреха.

Но първоначално нека отбележим твърдението, че човек се ражда божествен и всичко, което е заложено в него като потенциал, е готово да му е в полза, за да развие и изяви тази божественост. Но може би се получава така, че повечето от нас разбират определението човекът "божествен", малко погрешно. В най-прекия смисъл, божествен не означава велик, всемогъщ, над другите. Божествен, в най-правилния смисъл, означава - прите-

жаващ и владеещ всичко.

Човешката психика в началото на своя живот е напълно чиста и готова да поеме и усвои всякакви познания и умения. В това се състои нейната божественост. Всичко зависи от това, с каква ще бъде напълнена тя. Ако едно такова заченато същество бъде отгледано от богове, то ще възприеме техните уроци и ще се превърне в бог. Ако пък бъде отгледано от хора, живеещи в града, то ще стане обикновен гражданин, работник. Ако бъде

отгледано от вълци в гората /примери, на които често сме били свидетели/, то ще има маниерите на вълк. Но е интересно да споменем и още нещо когато хората открият и вземат обратно едно такова дете, отгледано от вълци, за няколко години то се превръща в човек и започва да навакства. Това показва, че човешкото същество възприема всичко от околната среда и се превръща в това, която тя му налага. Средата се променя - променя се и човекът. Именно това е съвършенство-

то, на което ние хората сме носители. И именно от това трябва най-много да се възползваме. Но, който не се е възползвал досега от заложените в него качества, със сигурност е бил повлиян от някакъв вид дезинформация, която не му е позволила да насочи вниманието си към това, което в същност е. Ето защо ние сега се съсредоточаваме върху нашата човешка същност, за да можем да придобием в подробности представа за нея.

Това, което сме сега, всичко което ни се случва, нашият

живот, нашият характер, това дали определени неща ни радват, дали са ни безразлични или ни смуцават, неща, които възприемаме различно от другите хора, - всичко това се е формирало в нас в процеса на нашия живот. Трябва да знаем много добре, наистина много добре ние не сме били заченати с това, което сме сега. Всичко е придобито впоследствие!

Ние сме започнали живота си с чисти дрехи. И ако в момента се чувстваме дискомфортно, то е защото тези дрехи са

"Не всички хора усещат окултните нападки, но ти ще ги разбереш, ще ги почувстваш, ще ги видиш. Моля те, не се страхувай. Страшното е безсилно пред безстрашното. Забрави видяното веднага. Колкото и да е вселино чудовището, когато е забравено, то престава да съществува."

Из "Родовата книга" Владимир Мегре

се изцапали, а може би, и скъсали.

Ако искаме да живеем щастливи и удовлетворени, ние просто трябва да се пречистим.

На това твърдение някой може би ще противостои следното - *За да бъде човек удовлетворен, той трябва да има много пари, така че да си купува храна, дрехи, да поддържа дом и други удобства. Трябва да бъде здрав и обичан. Какво може да помогне едно пречистване?!*

Да, наистина, това е факт, който не можем да пренебрегнем.

Човекът трябва да бъде доволен. Само тогава идва щастието.

Но тук въпросът е, как да бъде доволен той. И още:

Може ли пречистването да доведе до задоволеност?

Може, ето как.

Да поговорим на първо място за здравето. Нашето тяло е свършен механизъм. Той има интелигентни функции, които му помагат да функционира дълго време. Единственият проблем, който може да съществува за такава машина, е замърсяването ѝ. И точно тук си идваме на темата. Здравето може да е реалност, само ако в нашето свършено тяло не постъпват в огромни количества замърсявания.

И ако трябва да си го кажем направо, - физическото тяло е природно тяло. То е част от природата и е пригодено да съществува в нея. И е логично да заключим, че то би се поддържало в крепко здраве, само ако се намира в природни или приблизителни на природните условия. В града има толкова много мърсотия, която постоянно влиза в нашето тяло. Няма да се впускам в подробности за мръсния въздух, химикалите във водата и храната и т.н. Това на всеки е известно. Щом в тялото постоянно постъпват такива мърсотии, естествено е то да се поврежда и да се опитва да

се пречисти.

Наред с физическите замърсявания действат върху нашето тяло и психически. Общата дума

единствено ако тялото е замърсено. Колкото по-голямо е замърсяването, толкова по-ненадежно е нашето тяло и ние не можем да станем шампиони с него. **Но понеже физическите данни на човека се определят от психиката, ние трябва да имаме най-вече незамърсена психика.** Има много хора, които спортуват, движат се, стараят се много повече от един успял футболист, но не могат да припечелят през целия си живот толкова, колкото той изкарва за година. Физическото не е достатъчно.

Ако искаш да си шампион, трябва да имаш психиката на шампион. Дори тялото ти да е болно, това е временно. Ако си слаб, ще заякнеш; ако си дебел ще отслабнеш; ако си скован, ще станеш гъвкав. Всяко човешко тяло носи този потенциал и винаги може да го разгърне, ако психиката е настроена за успех.

Ето това е много просто обяснение на това, как пречистването пряко води до здраве, а от там и до комфорт на съществуването. Да видим сега как пречистването води до успех и богатство в живота.

Да кажем, че искаме да печелим по два милиона лева на година. Това е висока летва, но не твърде висока. Не и за някои хора на планетата. Да речем, че сме си избрали професията футболист. Какво ще ни е нужно, за да станем много добри?

На първо място, незамърсено тяло. То не би ни служило, ако не сме здрави, гъвкави, с рефлексии, силни, стройни. А не бихме били такива

единствено ако тялото е замърсено. Колкото по-голямо е замърсяването, толкова по-ненадежно е нашето тяло и ние не

можем да станем шампиони с него. **Но понеже физическите данни на човека се определят от психиката, ние трябва да имаме най-вече незамърсена психика.** Има много хора, които спортуват, движат се, стараят се много повече от един успял футболист, но не могат да припечелят през целия си живот толкова, колкото той изкарва за година. Физическото не е достатъчно.

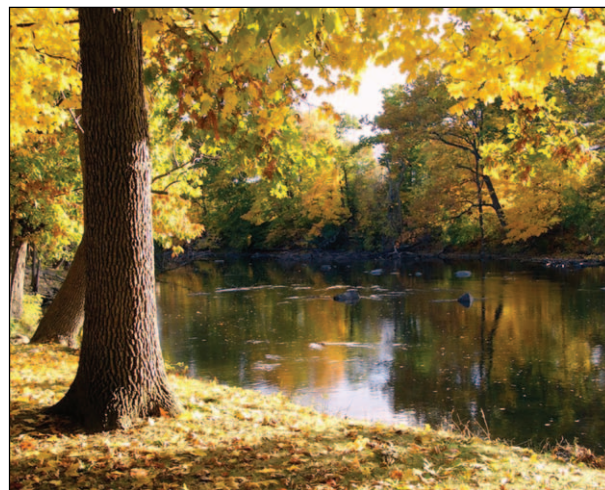
Ако искаш да си шампион, трябва да имаш психиката на шампион. Дори тялото ти да е болно, това е временно. Ако си слаб, ще заякнеш; ако си дебел ще отслабнеш; ако си скован, ще станеш гъвкав. Всяко човешко тяло носи този потенциал и винаги може да го разгърне, ако психиката е настроена за успех.

Но друг е въпросът, ако във психиката има замърсители, които казват: "Ти не можеш! Ти си слаб! Това не е за теб! На теб не ти се случват такива неща...!"

Това са част от замърсителите, лека-те, с които сме привикнали. Те се формират в началото на

нашия живот под неконтролираното влияние от страна на възпитателите, които са длъжни да допускат до нас само положителни фактори. Ние придобиваме тези петна прекалено рано, когато още нямаме овладяно съзнание и така не успяваме да разберем, че те не са част от нас, а са привнесени. Че са мърсотия и трябва да се изчистят. Едно бебе не знае дали мечето на блузката му е леке или апликация. То го приема за съществуващо и живее спрямо него.

По някога, и не рядко, става така, че биваме затрупани с лекета, които, ние, вече пораснали, смятаме за нещо напълно нормално. Песимизмът, отрицателното отношение, негативизма, злобата, яростта и въобще всякакъв отрицателен подход възприемаме за част от нашата същност. И ние

живеем с тях. И не знаем, че те са изкуствено създадени и привнесени в живота ни. А най-вече не знаем, че тяхното наличие е причината за всички страдания, които ни се случват! Защото да страда човек това не е част от неговото съществуване. Страданието е най-неестественото леке, което се формира в живота. То също трябва да се

отстрани.

Да се върнем на примера с футболиста. С чиста психика, с жар за победа, с поглед, устремен изцяло и единствено в крайната цел, с психика, в която няма лекетата на неувереността и съмнението, с такъв потенциал всеки човек, включително и ние, ще бъдем милионери за няколко години. Нужно е само ако сме замърсени, да се пречистим и да оставим божественния, свършения творчески потенциал, който станалите милионери са използвали, да си свърши работата.

Средата, в която се раждаме и живеем, не е подходяща за щастлив живот. Нужен е инкубатор, в който човешкото същество да израстне в неприкосновение с отрицателните влияния. Само така те няма да се докоснат до него и, когато в последствие ги изучава,

навам явлението, мога да го използвам, ако се наложи, но никога то не би ме контролирало, защото не е част от мен. По същия начин ние, ако сме замърсени с петната на отчаянието, гнева, омразата, надменността, стремежа към нараняване на други същества или себе си, неувереността, слабостта, плахостта... и много други; ако тези петна са станали част от нас, трябва да бъдат изличени. И ако това се направи, тогава няма нужда човекът да се насилива да постигне щастието в живота. Щастието е естественото състояние на човека и то винаги е наш спътник, когато няма какво да му пречи.

Отгървете се само от едно-две отрицателни състояния и ще почувствате свободата да дишате. Ще усетите, че дишането не е само за да доставя кислород на клетките. То е най-вече, за да изпитвате блаженство. И всеки един от нас го е усещал поне за миг в живота си, когато е вдишал и издишал, без да бъде под натиска на замърсената психика. И сякаш това се случва на човека само за да види, че блаженството съществува, и да разбере, че единствено ако се пречисти от замърсяванията, той ще бъде потопен постоянно в него. Това е божественото, което човекът има в себе си, и единствената причина да не сме наясно за него е, че носим „черни очила“ от толкова рано в живота си, че ги смятаме за нещо естествено и уместно. А в същност истината е друга...

Всенародно екологично движение (ВЕД) "Родово име"

Издател: Атанас Панчев

<p>Сайт на Българска Родна Партия www.bg-rodna.org</p>	<p>ГЛАВЕН РЕДАКТОР Кръстанка Панчева</p>	<p>Адрес на редакцията: 1172 София кв. "Дианабад" ул. "Никола Габровски" №1 Хотел "Диана 1", ет. 6, ап. 62 тел.: 02/962-16-85 962-16-86, 962-16-87 e-mail: rodimie@abv.bg www.rodovo-imenie.org</p>	<p>Издателска Къща "Новата Цивилизация" ЕООД - София Уникредит Булбанк IBAN: BG04UNCN96601031647309 BIC KOD: UNCRBGSF Отдел разпространение: 088/869 33 59 Графичен дизайн: Мария Метанова Печат: "Сладко солено XXI век" ЕООД</p>
<p>Проектант на главата на вестника и герба на БРП художник Христо Танев</p>	<p>Редакционен колектив: Рени Радева Ася Кръстева Николай Кафтанджиев Цветан Андреев Лилия Стайкова</p>	<p>ISSN-1312-7063 В каталога на РП № 618</p>	

"Истината е рожба на тишината и постоянната медитация."
Исак Нютон
"Интуицията е шепот на духа"

Петър Димков

Стрелец

СТРЕЛЕЦЪТ означава непрекъснати пътувания, той е във физическия смисъл на думата Одисей, а във философско-религиозен план - търсене на смисъла на живота. Той се свързва с философията, идеализма, духовността, религиозността, въображението и големите стремежи, интелекта, остроумието, силната интуиция, вечния оптимизъм, добрите перспективи за бъдещето, свободата на мисълта, движението, многото пътувания, обичта към природата, прекалената щедрост, откритост, романтичността, справедливостта, нравствените устои, непредубедеността, великодушното.

2008 година за вас е една от най-прекрасните в последно време. Доста по-добра ще бъде и от изминалата 2007 година. И може ли да бъде по-различно, та това е вашата „маймунска“ година. Всички неща са изцяло във вашите ръце и от вас зависи доколко и как да се възползвате от благоприятните тенденции на годината.

Почти няма да има хора, които да не са намерили работа. Трайно безработните да очакват категорично нова работа. Тези, които до сега имаха такава, могат да се надяват на подходяща възможност за смяна на работата с по-добра и по-платена. Възможност от повишение и признание от страна на работодателите. Други могат смело да рискуват и да се захванат със самостоятелна работа и ще получат добър тласък, признание и материална обезпеченост. **Въобщо, всички нека се надяват на невероятен успех, подем и напредък.**

Дребни и несъществени тревоги могат да ви създават само някои подчинени, хората, от които имате да вземате определени задължения или заеми. Внимавайте и с тези, от които сте взели заеми и кредити. Понеже ще се стурнете в ритъма на живота с главата напред /нещо, което е добре обяснимо,

"Велики са тези, които разбират, че духовното е по-могъщо от каквато и да е материална сила и че мисълта управлява света."

Ралф Емерсън

ХОРОСКОП
ЗА 2008 ГОДИНА

Пламен РУМПАЛОВ

та откога чакате такава възможност/, има опасност да пострада здравето ви от свръхнапрежение. При най-малките симптоми се обърнете към лекар, за да не получите голям нервен срив.

Ще бъдете достатъчно весели и направо ще ликувате в определени дни и периоди. Всичко ще ви се струва толкова въодушевяващо, ще бъдете толкова горди и довол-

ни, че направо ще се упивате от своите успехи. Забавлявайте се, но не се самозабравяйте! Защото въпреки добрите тенденции можете да бъдете отклонени от пътя си, ако не внимавате достатъчно.

СЪВЕТИ КЪМ ПРИЯТЕЛИТЕ ИМ: През годината ще бъдат доста честичко груби и направо недодялани. Но вие добре знаете, че те не могат да ви мислят злото, доста са честни и искрени и затова за почти всичко

ще им простите. Тяхното златно сърце и сега ще печели симпатии и приятели. С лекота ще се справят с различните проблеми в работата, в дома, в семейството, с близките и роднините. Наистина ще ги имат, но ще ги преодолеят без видими сътресения. Някои да се подготвят, че могат да останат без работа, но това няма да е трайно и все ще намерят препитание. Да внимават за здравословното си състояние възможни са операции, злополуки или прекеждия, но почти без да са с фатален край.

Те са щедри само към тези, които обичат и уважават. Ако получите подарък от тях, съдейки по неговата стойност, ще можете да прецените колко сте уважавани от тях. Колкото и да крият чувствата си, винаги им личи, когато са разтревожени и напрегнати. Трябва да се примирите, че от време на време може да посплетничи или да клюкарства, все пак всеки има свои недостатъци, а техните не са кой знае какво. Могат да успеят в различни начинания при всякакви обстоятелства. На първо място в личните им списъци с приоритети стои оцеляването на всяка цена. Сигурно сте свикнали, но те наистина ще са твърде пестеливи, на моменти направо стиснати. Но пък, може би, това е добро за времето, в което живеем. Не се сърдете, но въпреки, че по природа те са открити, направо екстравертни, те са и силни индивидуалисти, със свой собствен свят. Трудно биха издали чувствата си и макар че те лично нямат нищо против да научат всичко за околните, мразят някой да им се бърка в работите. Затова си предлагайте услугите само когато ви ги поискат. Иначе рискувате да се отчуждите. Понякога се забъркват в много едновременни работи и им е трудно да се справят, но дори тогава не се намесвайте без покана. Все някога ще проумеят, че всъщност имат наистина верни приятели, които биха им помогнали безкористно и само заради това, че ги обичат.

ПОКАНА

На 20 февруари 2008 г. /сряда/, от 18.00 часа, в гр. Смолян, в голямата зала на Планетариума, намираща се на бул. „България“ N 20, ще се състои премиера на авторския филм „Мистериите на Орфей“ на поета, писателя и големия изследовател от Родопите Никола Гигов, с оператор Тодор Ялъмов и продуцент Атанас Панчев.

Заповядайте!
Вход свободен

The Silva Method
Focused Thinking

Фокусирано мислене

Всичко започва с една мисъл
Научи се да фокусираш мисълта си и да постигаш това, което искаш:

ЗДРАВЕ, ОБРАЗОВАНИЕ, ОТНОШЕНИЯ,
РАБОТА, СПОРТ

- Замислили сте се някога:
- Къде щяхте да сте сега, ако бяхте взели правилните решения?
  - Защо на някои хора им върви, а на други не?
  - Следват ли интуицията си?
  - Блокират ли ви незначителни събития, натоварвайки ви със стрес?
  - Имате ли лоши навици: цигари, алкохол, лакомство, фобии, нерешителност, отлагане?
  - Защо фантазията е по-ценна от знанието?

Следващият семинар **ФОКУСИРАНО МИСЛЕНЕ** ще се проведе на 7, 8 и 9 март в София в зала 1 на Военния клуб

За повече информация, справки и записвания
София, книжарница „Нова Епоха“
ул., 6 Септември, 28
Тел. 981 98 98

www.silvamethodbg.com
www.novaepoha.com

ПОКАНА

На 17 февруари 2008 г. (неделя) от 11.00 часа в клуб „Катарзис“ гр. София, кв. „Сердика“, ул. „Гюшево“ №64, ще се проведе кръгла маса на читателите на Звънтящите кедри на Русия. На нея ще бъде направен анализ на първата книга „Анастасия“ на писателя Владимир Мегре. Доклад по темата ще изнесе преподавателя от гр. Благоевград д-р Росен Ангелов. Поканват се всички, които са чели книгите да присъстват.

Вход свободен

МЕТОДЪТ СИЛВА

ФОКУСИРАНО МИСЛЕНЕ

Всичко започва с една мисъл
Научи се да фокусираш мисълта си и да постигаш това, което искаш:
ЗДРАВЕ, ОБРАЗОВАНИЕ, ОТНОШЕНИЯ, РАБОТА, СПОРТ

www.silvamethodbg.com